

درباره بساز بفروش‌هایی که برای دور زدن شهرداری، درختان را اجاره می‌کنند تا ظاهر را حفظ کرده و پایان کار بگیرند

چنارهای ۵۰ میلیونی برای پایان کار قلابی

قیمت هر درخت ۵۰ میلیون تومان بدون هزینه جرثقیل و کاشت و خدمات دیگر است **صفحه ۹**

گزارش هفت‌صبح از آثار تاریخی ایرانی که فردا در حراج کرپستی به فروش می‌رود

سارقان کت و شلواری تاریخ ایران

- فردا ۱۲۹ اثر از جمله سنگ قبر دوران تیموری، قرآن‌های تاریخی و ۶۵ فرش نفیس در حراج کرپستی لندن به فروش گذاشته می‌شود
- چون اغلب این آثار ثبت‌نشده‌اند، ایران نمی‌تواند ادعایی بر مالکیت آنها داشته باشد

صفحه ۶

به بهانه تیتراژ خوانی شروین حاجی پور برای «وحشی»

بازگشت صداهای توقیفی به عرصه رسمی هنر

محسن چاووشی، یاس و فرزند فرزین، خوانندگانی که دلیل توقیف فیلم‌ها بودند، حالا انتخابی برای حضور ثابت در تیتراژ سریال‌های تلویزیونی شدند

صفحه ۵

دو ژاپنی سرشناس در ایران چه می‌کنند؟

نونوکا اوزاکی عاشق حسن یزدانی و شیفته تهران

صفحه ۱۱

مردی که ترامپ را به چالش کشید، نخست‌وزیر کانادا شد

مارک کارنی: ما آماده‌ایم

تعرفه‌های ترامپ، انگیزه‌ای برای اتحاد ملی در کانادا به وجود آورد

صفحه ۱۰

«کوچه» در بوشهر، صدای فرهنگ را بلند کرد

از بچه‌های کوچه یاد بگیریم

صفحه ۱۲

وعده‌باز حرفه‌ای

مرور کارنامه ۱۰۰ روزه دولت ترامپ که با وعده‌های بزرگ آغاز شد

صفحه ۱۰

نگاه

برای «خلیج فارس» که این روزها سوگوار «بندرعباس» است

جانِ جاری جنوب

حمیدرضا محمدی
روزنامه‌نگار

پروای خون کیست

که این چنین خلیج عزادارِ فارس را

غیرت‌نما نموده‌است؟

منوچهر آتشی

امروز، دهم اردیبهشت، به نام «خلیج فارس» مسمی یافته است. همان روزی که بار شادت امام‌قلی‌خان، سردار صفوی و امیرالامرای فارس و سربازانش، به ۱۱۷ سال سلطه جابرانه پرتغالی‌ها بر جزایر و بنادر خلیج فارس خاتمه داده شد و اصلاحیه‌هم سبب شد تا بندر گمبرون به بندرعباس تغییر نام یابد. در سال ۱۵۰۷ میلادی آلفونسو دوآلبوکرک، دریاسالار پرتغالی، در زمان بنیانگذار دودمان صفوی، هرمز و دیگر بنادر و جزایر جنوبی ایران را تصرف درآورد و برای دورانی طولانی، چون کنترل کامل بازرگانی میان هند و اروپا از طریق خلیج فارس را در اختیار پرتغالی‌ها قرار داد، باعث تغییر کامل موازنه قدرت و تجارت شد. اگرچه زور ایرانی‌ها به آنان نمی‌رسید اما ماجرا به همین‌جا محدود نماند و حدود یک‌سده پس از این، در سال ۱۶۰۲، حاکم بحرین نخستین کسی بود که به مقابله برخاست و همین هم، آغاز راهی شد که ۱۵ سال بعد، البته با مشارکت انگلیسی‌ها، ابتدا به آزادی قشم و سپس هرمز منتج و منجر شد. و این چنین در آخرین روز آوریل ۱۶۲۲ (دهم اردیبهشت ۱۰۰۱) بنادر و جزایر خلیج فارس دوباره به مام وطن سنجاق شدند.

حالا اما درست در چنین روزهایی که باید غریو شادی از جای‌جای این پهنه‌آبی می‌شنیدیم و برای این روز ملی مفتخر به آن می‌بودیم و به جشن می‌نشستیم، بندبند خلیج فارس غرق در ماتم و عزاست و چه غریب که کانون این سوگ، بندرعباس است. همان دیاری که ۴۰۳ سال پیش، دلیرانه و رشیدانه در برابر اشغالگران ایستاد و در همه سال‌های پس از آن نیز چنین بود و به یکی از قطب‌های تجاری و دروازه‌های ایران بدل شد، حالا باید بایستد و در غم فرزندان خود خون‌گیرد اما خام به ابرو نیاورد. سرزمین هرمزگان که حتی نامش را هم از هرمز آزادشده چهار سده قبل وام گرفته است، نه‌فقط نبض اقتصاد ایران را با بندر شهید رجایی‌اش در دست دارد که قلب ایران است و پاره تن آن، و اگر چنین نبود در این سوز جانکاه، تمام میهن، یکسره برایش از جای بلند نمی‌شد و به همراهی‌اش نمی‌رفت. در روز ملی خلیج فارس، به احترام و احتشام همه دریانشینان در یادل به‌ویژه اهالی بندرعباس و هرمزگان تمام‌قد می‌ایستیم و کلاه از سر برمی‌داریم که هرچه دارند از این پهنه‌آبی دارند و ما هرچه داریم از آنان و پاسداری و پاسپانی‌شان از مرزهای آبی سرزمین‌مان داریم. خلیج فارس خط قرمز ماست، حتی اگر برخی بخواهند پیشینه را تحریف و تحجیل کنند و گذشته نداشته‌شان را با آن، برای خود بسازند اما زهی خیال باطل....

به بهانه دهم اردیبهشت،

زادروز **آتیلا پسیانی**

هنرمند همیشه جاودانه ایران

زندگی و آثار پسیانی
هنوز هم در قلب
هنر دوستان ایرانی
باقی است

صفحه ۴

تاثیر اعتماد و گفت‌وگوهای پایدار

بر مسیر تاریخی جهان

شام نجات اروپا

اسقف اعظم واتیکان و مشاور امنیت ملی آمریکا به جلوگیری از حمله شوروی به لهستان کمک کردند

صفحه ۱۲

نازنین عباسی درگفت‌وگو با هفت‌صبح از ماجرای تلخ قتل همسرش، کاظم مصدق محیط‌بان گلستانی گفت

تاپای جان برای نجات طبیعت ایران

دو مظنون به قتل کاظم مصدق دستگیر شده‌اند اما هنوز در مورد جزئیات جنایت ابهام وجود دارد

صفحه ۷

کاریزمای سیاستمداران چگونه زیر سایه تکنولوژی رنگ باخت

پایان عصر کاریزما

با رشد شبکه‌های اجتماعی هر لغزش سیاستمداران فوراً دیده می‌شود و محبوبیت آنها به سرعت آسیب می‌بیند

صفحه ۲

یادداشت

نقدهایی در باره مرمت ابنیه تاریخی

روح این خانه‌ها کشته می‌شود!

سید محمود چاووشی
مرمتگر

در میان پروژه‌های مرمتی ابنیه تاریخی، بیشتر کارها زیر نظر کارشناسان وزارت میراث فرهنگی و بر اساس استانداردهای علمی انجام می‌شود؛ اما متأسفانه در بعضی از کارها، مداخلات سلیقه‌ای و غیراصولی وجود دارد که نیازمند بازنگری است.

برای نمونه، چند سال پیش در گفت‌وگو با یکی از استادکاران باسابقه کاشان متوجه شدم که او در مرمت برخی بناها، بخش‌های فاقد تزئینات را به میل شخصی طراحی و اجرا کرده است. در بازدید از حمام سلطان امیراحمد، این تغییرات را به من نشان داد؛ طرح‌هایی که هیچ پایه تاریخی نداشتند و صرفاً سلیقه فردی بود. نگران‌کننده‌تر آنکه برخی پروژه‌های مرمتی صرفاً به بازسازی کالبد فیزیکی بنسا می‌پردازند، در حالی که به حیات اجتماعی و اقتصادی آن توجهی نمی‌کنند. نمونه‌های متعددی وجود دارد که پس از مرمت، تمامی یا قسمتی از مشاغل و فعالیت‌های بومی که در طول دهه‌ها در آن بنا جریان داشته، از بین رفته است. این رویکرد اگرچه ممکن است ظاهر بنا را احیا کند، اما در واقع روح زنده آن را می‌کشد و آن را به پوسته‌ای بی‌جان تبدیل می‌کند. در حال حاضر برای بعضی از مسئولان، خانه‌های مردم‌عادی بی‌اهمیت است و حفاظت از بناها به صورت سلیقه‌ای انجام می‌شود. مثلاً تصمیم گرفته می‌شود که عمارت اربابی مرمت شود اما مسجد، آبدانبار و خانه رعیت‌ها تخریب می‌شود. در نظر داشته باشید که کاخ‌ها و معابد هم زمانی ارزش بیشتری پیدا می‌کنند که در بستر اولیه خود باقی بمانند. اگر فعالان میراث فرهنگی همواره فریاد می‌زنند که بناها و بافت‌های تاریخی را تخریب نکنید، دلپیش صرفاً گردشگری، زیباشناسی یا هویت جمعی نیست، بلکه بیشتر به نگهداری و شناخت ساختار زندگی مردم توجه داریم که این ساختار می‌تواند درون یک شهر یا روستا قرار گرفته باشد. همچنین بعضی افراد با نهادهای به شکلی آگاهانه و در پوشش حفظ اصالت، تغییرات ساختاری گسترده‌ای در کالبد بناهای تاریخی ایجاد می‌کنند تا آنها را برای اهداف تجاری (مانند هتل‌سازی یا مراکز خرید) آماده سازند. این اقدامات که گاهی با شعارهای فریبنده‌ای مانند «حیای کاربری هوشمند» همراه است، در واقع تخریب هویت واقعی اثر به بهانه نوسازی است. شاید اگر گزارش‌های دقیق مرمت به صورت عمومی منتشر می‌شد، جامعه‌ودتر از این اقدامات غیر کارشناسی آگاه می‌شد. شفافیت نه تنها از اشتباهات جلوگیری می‌کند، بلکه زمینه‌ساز مشارکت مردم و نقدهای سازنده می‌شود.

شکاف بین محیط کار و فضای آکادمیک

از دیگر مواردی که در حوزه مرمت می‌تواند مورد نقد قرار گیرد، شکاف بین محیط کار و فضای آکادمیک است. دانشگاه‌ها معمولاً بر مبانی نظری و مدل‌های ایده‌آل تمرکز می‌کنند، اما هنگام مواجهه با واقعیت‌های عملی در حوزه‌هایی مانند مرمت، این نگاه نظری با چالش‌های جدی روبرو می‌شود. در فضای آکادمیک، راهکارها باید دقیق و مبتنی بر شواهد علمی باشند، حال آنکه در عمل، تصمیمات بر اساس تجربه، شرایط محیطی و حتی مصالحه‌های ناگزیر گرفته می‌شوند. مسئله دستمزد و فهرست‌بهای مرمت نمونه بارز این ناهماهنگی است؛ در حالی که هزینه‌ها بر اساس شرایط استاندارد محاسبه می‌شوند، اجرای پروژه در موقعیت‌های دشواری مانند پایه‌های سست یا سقف‌های در حال ریزش نیاز به زمان و هزینه بیشتری دارد، اما در نهایت همین مبالغ ثابت برای تمام شرایط در نظر گرفته می‌شود.**ادامه در صفحه ۶**

گزارش

سرزمین کانتینرها و کشتی‌های غول‌پیکر

تجارت ایران با دنیا از بندر شهید رجایی آغاز می‌شود

می‌شود و نقش مرکزی در واردات، صادرات و ترانزیت کالا از جنوب ایران دارد.

۱۰۰ میلیون تن ظرفیت سالانه بندر است

زیرساخت‌های پیشرفته و تجهیزات مدرن در بندر شهید رجایی آن را قادر ساخته تا سالانه بیش از ۱۰۰ میلیون تن کالا را در بخش‌های مختلف تخلیه و بارگیری کند.

۶/۳ میلیون TEU ظرفیت کانتینری این بندر است

ظرفیت جابه‌جایی سالانه کانتینر در بندر شهید رجایی ۶ میلیون TEU (واحد معادل بیست فورت) است که آن را به قطب اصلی ترانزیت کانتینری ایران تبدیل کرده است.

۹۰/۴ میلیون تن ظرفیت جابه‌جایی کالا دارد

این بندر توانایی دارد تا سالانه ۹۰ میلیون تن کالای غیر کانتینرسی را از طریق اسکله‌ها و محوطه‌های بارگیری خود مدیریت و منتقل کند.

۴/۵ هزار کشتی ظرفیت پذیرش سالانه بندر است

سالانه حدود ۴ هزار فرود کشتی شامل فله‌بر، نفتکش و کانتینری در اسکله‌های بندر شهید رجایی پهلو می‌گیرند که نشان‌دهنده ترافیک بالای دریایی آن است.

۱۸/۶ پست اسکله برای کشتی‌های اقیانوس‌پیما دارد

بندر دارای ۱۸ پست اسکله برای پهلوگیری کشتی‌های بزرگ و اقیانوس‌پیما است که نقش حیاتی در اتصال دریایی با بنادر بین‌المللی ایفا می‌کنند.

پارادوکس تصمیم‌گیری در ساختار حکمرانی مدیریت در حلقه بسته جلسات چرا سیاست در برابر چالش‌های واقعی، همچنان در لابه‌لای صور تجلسه‌ها گرفتار است؟

محمد حاجی‌مومنی
هفت‌صبح

در ایران، هر بحرانی که سر برمی‌آورد، پشت در اتاق‌های پر از دحام جلسات متوقف می‌شود. نشست‌های پیاپی بر گزار می‌شوند، صور تجلسه‌ها انباشته می‌شوند، اما آنچه تغییر نمی‌کند، کیفیت زندگی مردم است. جلسه‌ها به جای آنکه موتور محرک تصمیم‌سازی باشند، به ایستگاه تعویق و تعلل تبدیل شده‌اند؛ پدیده‌ای که بیش از هر چیز، تحلیل اعتماد عمومی را به دنبال داشته است. این گزارش، سفری است به درون ساختار حکمرانی دولتی که در حلقه بی‌پایان نشست‌ها گرفتار مانده است.

جلسه به عنوان نشانه کار، نه وسیله حل مسئله

در بسیاری از موارد، جلسه از جایگاه اصلی خود به عنوان ابزار حل تعارض و تسریع تصمیم‌گیری خارج شده و به خودی خود به هدف تبدیل شده است. فرهنگ حاکم بر بیسپاری از نهادهای دولتی و سیاستی، بر این باور استوار شده که تشکیل جلسه، حتی بدون نتیجه، معادل با «فعال بودن» و «پیگیری امور» تلقی می‌شود. این نگاه، به تدریج فضای سیاست‌گذاری را از تمرکز بر نتیجه و کارآمدی به سمت تشریفات و ظاهر گرایی سوق داده است. گزارش‌های متعدد خبری از جلسات مقابله با آلودگی هوا، خشکسالی، بحران‌های ارزی یا سالماندگی بازارهای اقتصاد، حاکی از چرخه تکراری بحث و بررسی بدون تغییر معنادار است. در جریان بحران‌های زیست‌محیطی مانند وضعیت دریاچه ارومیه، سال‌ها نشست‌های متعدد در سطح ملی و استانی برگزار شد؛ در حالی که پیشرفت طرح‌های احیایی همچنان کند و بعضاً متوقف ماند. در حوزه‌های اقتصادی نیز، سیاست‌هایی چون مدیریت بازار ارز با قیمت‌گذاری کاذب‌های اساسی، قربانی تأخیرهای بی‌پایان در تصمیم‌گیری شدند.

پارادوکس تصمیم‌گیری گروهی؛ وقتی اجماع، عامل کندی می‌شود

در تبیین علمی این پدیده، نظریه «تفکر گروهی» (Groupthink) که توسط ایروینگ جاننیس در دهه ۷۰ میلادی مطرح شد، راهگشاست. بر اساس این نظریه، گروه‌هایی که در تلاش برای حفظ انسجام و همگرایی درونی خود هستند، به تصمیم‌هایی سطحی و محافظه‌کارانه تن می‌دهند. این نوع تصمیم‌گیری، ریسک‌گریز است و به تأخیر در انتخاب‌های سخت یا جنجالی منتهی می‌شود. در بسیاری از جلسات سیاستی ایران، همین پدیده مشهود است؛ جلسه‌ای که به جای مواجهه صریح با اختلافات یا اتخاذ تصمیم‌های قاطع، در گزارش‌دهی کلی و تکرار دستور کارهای گذشته متوقف می‌شود. نتیجه آن است که تصمیم‌های نهایی با سپارای دیر اتخاذ می‌شوند یا چنان مبهم هستند که زمینه اجرایی پیدا نمی‌کنند و نتیجه آن گزارش‌هایی می‌شود که رهبر انقلاب آنها را مهمل می‌خواند. همزمان، فرهنگ سلسله‌مراتبی و پرهیز از پذیرش مسئولیت، به گسترش «مسئله گرایی» در جلسات دامن زده است. مسئولان ترجیح می‌دهند تصمیم‌های حساس را به کمیته‌های بعدی، کارگروه‌های تازه یا بررسی‌های بیشتر موکول کنند. این مدل از اداره امور، در بحران‌هایی چون شیوع کرونا در ماه‌های نخست سال ۱۳۹۹ به‌وضوح دیده شد؛ جایی که تصمیم‌گیری‌های قاطع برای قرنطینه یا مدیریت سفرهای نوروزی بارها به تأخیر افتاد و زمینه شیوع گسترده‌تر بیماری را فراهم کرد.

هزینه‌های پنهان جلسه‌زدگی بر پیکره سرمایه اجتماعی

یکی از پیامدهای جدی این فرهنگ، فرسایش تدریجی اعتماد عمومی است. شهروندانی که بارها شاهد برگزاری جلسه‌های پرطمطراق درباره‌ی مسائل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی یا محیط‌زیستی شده‌اند، اما تغییری در کیفیت زندگی خود مشاهده نکرده‌اند، دچار نوعی بی‌اعتمادی ساختاری می‌شوند.

تحقیقات Governance Lab در دانشگاه نیویورک نشان می‌دهد که تأخیرهای مکرر در تصمیم‌سازی، بیشترین تأثیر را در شکل‌گیری احساس ناآکارآمدی دولت‌ها دارد. این تأخیرها، نوعی بی‌حسی جمعی نسبت به تغییرات واقعی ایجاد می‌کند و مشارکت اجتماعی را به تدریج تضعیف می‌کند. در فضای سیاسی ایران، تکرار خبرهایی چون «تشکیل کارگروه ویژه»، «بررسی کارشناسی در کمیسیون‌های تخصصی» یا «تصویب در جلسات متعدد» بدون ارائه گزارش اجرایی روشن، به گسترش شکاف میان دولت و ملت دامن زده است. این شکاف، چنانچه ترمیم نشود، خطر نهادینه شدن پدیده‌ی بی‌اعتمادی را در پی خواهد داشت؛ پدیده‌ای که مشارکت در انتخابات یا حمایت عمومی از سیاست‌های اصلاحی را دشوارتر می‌کند.

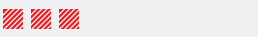
از سوی دیگر، هزینه‌های اقتصادی جلسه‌زدگی نیز قابل اغماض نیست. تعویق در تصمیمات مهم اقتصادی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، رشد تولید و افزایش اشتغال را از بین می‌برد. در فضای کسب‌وکار، هر تأخیر در تصمیمات کلیدی معادل با افزایش ریسک، کاهش انگیزه و فرار سرمایه‌های خرد و کلان است.

تجربه جهان؛ از جلسات فشرده به مدیریت چابک

بررسی تجربه کشورهای چون نیوزیلند، فنلاند و آلمان نشان می‌دهد که کارآمدترین دولت‌ها، جلسات کوتاه، هفتمند و شفاف برگزار می‌کنند. در این کشورها، هر جلسه الزاماً با دستور کار روشن، تقسیم مسئولیت مشخص و مهلت زمانی برای اجرای تصمیمات همراه است. دولت نیوزیلند در مدیریت بحران کرونا، با برگزاری جلسات کابینه کوتاه‌اما مؤثر، توانست در کوتاه‌ترین زمان، تصمیم‌های قرنطینه‌ای سختگیرانه و بسته‌های حمایتی را تصویب و اجرایی کند. این مدل نشان می‌دهد که چابکی در تصمیم‌سازی، عامل مهمی در افزایش مشروعیت حکومت و اعتماد عمومی است.

الگوی موفق کشورهای پیشرو، بر اهمیت جایگزینی فرهنگ «جلسه برای جلسه» با فرهنگ «تصمیم برای اقدام» تأکید دارد. در این مدل، هر جلسه به منزله آغاز یک اقدام مشخص تعریف می‌شود، نه انزاری برای تعویق بحران‌ها یا حفظ ظاهر فعالیت. عبور از جلسه‌زدگی با تصمیم‌سازی شجاعانه سیاست ایران برای عبور از این چرخه فرساینده نیازمند یک بازنگری جدی در سازوکار جلسات مدیریتی است. جلسه باید به ابزار تصمیم‌سازی تبدیل شود، نه به هدف خودبسته حکمرانی. ضروری است که جلسات با دستور کار محدود، زمان‌بندی مشخص، تعیین خروجی روشن و الزام به گزارش‌دهی به افکار عمومی بر گزار شوند. سیاستمداران و مدیران باید جسارت تصمیم‌گیری قاطع، مسئولیت‌پذیری در برابر نتایج و شفافیت در عملکرد را سرلوحه کار خود قرار دهند. بازسازی سرمایه اجتماعی، افزایش اعتماد عمومی و بهبود کیفیت حکمرانی در گرو عبور از فرهنگ جلسه‌زدگی و حرکت به سوی سیاست‌ورزی نتیجه‌محور است. آینده سیاسی کشور، نیازمند سیاستمدارانی است که بیشتر عمل کنند تا وعده دهند؛ بیشتر تصمیم بگیرند تا جلسه برگزار کنند.

در هوایی گرم و صمیمی، مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران با چهره‌ای گشاده و سخنانی از دل برخاسته، پا به خاک باکو گذاشت. سفری که از همان نخستین لحظات، فراتر از دیدارهای رسمی و مذاکرات سیاسی رفت و رنگی از فرهنگ و احساس بر خود گرفت. از باند فرودگاه بین‌المللی باکو تا صحن تاریخی مسجد بی‌بی‌هیب، همه جا نشانی از آغازی تازه در روابط ایران و جمهوری آذربایجان دیده می‌شد. رئیس‌جمهور در سفر یک‌روزه خود به باکو گفت: با اتفاقاتی که در کشور رخ داده، باید سریع‌تر آذربایجان را ترک کرده و به پیگیری کارها برسیم و در آینده نزدیک نیز، به این کشور خواهیم آمد؛ وقتی در این کشور هستیم، گویا که در تبریز و اردبیل هستیم. پزشکیان علاوه بر زبان دیپلماسی با زبان شعر و احساس هم، به استقبال مردمانی رفت که روزگاری خانه و فرهنگ‌شان بی‌مرز با یکدیگر تنیده بود.

پل‌های فراموش‌شده تاریخ

دیدار پزشکیان از مسجد بی‌بی‌هیب، با آن معماری کهن و رازآلود، یادآور سال‌هایی بود که ایران و آذربایجان، در سایه تاریخ و فرهنگ مشترک، یکدیگر را از آن خود می‌دانستند. رئیس‌جمهور ایران در این زیارتگاه تاریخی، با حالتی متأثر، دعایی خواند و دقایقی در سکوتی معنوی فرو رفت؛ گویی دل به سال‌هایی بسته‌بود که ایمان و زبان، مردم دو سوی ارس را به هم پیوند می‌داد. این حضور، بلافاصله پیام روشنی به ناظران سیاسی فرستاد: تهران و باکو آماده‌اند تا صفحه تازه‌ای از روابط خود را ورق بزنند؛ صفحه‌ای که بر آن نشانی از اختلافات سال‌های گذشته دیده نمی‌شود.

فروم تجاری؛ شعر در میان سیاست

از زیارتگاه به سالن مجلل نشست تجاری ایران و آذربایجان، راهی نبود. در این نشست، جایی که معمولاً زبان پول و پروژه‌ها حرف اول را می‌زند، پزشکیان کاری کرد که کمتر در محافل دیپلماتیک دیده می‌شود؛ او شعر خواند. با صدایی محکم و احساسی آشکار، بخش‌هایی از شاهکار «سلام بر حیدرآبا»ی شهریار را قرائت کرد. ابیاتی که سال‌هاست میان مردم آذری‌زبان، به مثابه سرودی ملی زمزمه می‌شود. او در میان سخن

از توسعه همکاری‌های اقتصادی، بی‌مقدمه خواند: «ای کاش می‌توانستم با ملتی که از سرزمین خود دور شده است بگیرم / تا می‌فهمید مسبب این جدایی‌ها و تلخی‌ها کیست...» این بیت، با اشاره ظریفی به درد مشترک ملت‌های جداشده از یکدیگر، بار دیگر پیوندهای عاطفی دو کشور را برجسته کرد. در سالن نشست، موجی از احساس شنیده شد؛ حضار، از مقامات عالی‌رتبه تا بازگانان، با لبخند و گاه اشکی در چشم، به رئیس‌جمهور ایران گوش سپرده بودند. نکته جالب دیگر این است که در این سفر تعدادی از شاعران مطرح معاصر در گروهی کارشناسی رئیس‌جمهور را همراهی می‌کردند.

قره‌باغ؛ آزمون دوباره دوستی

در دیدار رسمی میان مسعود پزشکیان و الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، موضوع قره‌باغ بلافاصله بر صدر مذاکرات نشست. پزشکیان با زبانی روشن و بی‌تکلف گفت: «قره‌باغ پخش جدانشدنی از خاک آذربایجان است.» این جمله که بدون هیچ پیچیدگی بیان شد، موجی از واکنش مثبت در رسانه‌های جمهوری آذربایجان به راه انداخت. سال‌ها ستفاهم و سردی، جایش را به عباراتی داد که نشانی از احترام متقابل داشت. در این نشست، دو طرف توافق کردند همکاری‌های اقتصادی، انرژی و حمل و نقل را گسترش دهند. همچنین درباره اتصال ریلی ایران-آذربایجان-روسیه و کریدور شمال-جنوب گفت‌وگوهای جدی انجام شد. پروژه‌هایی که هدف‌شان چیزی جز کاهش فاصله اقتصادی و جغرافیایی دو کشور نیست.

پیام‌رسانی فراتر از پروتکل‌ها

پزشکیان در دیدار خصوصی با علی‌اف، پیام شفاهی رهبر انقلاب اسلامی ایران را ابلاغ کرد. پیامی که با لحنی گرم، بر اهمیت تقویت مناسبات تهران-باکو تأکید داشت. این اقدام، نشانه‌ای واضح بود از آنکه تصمیم دو کشور برای نزدیکی، صرفاً خواست مقامات اجرایی نیست، بلکه در سطوح عالی جمهوری اسلامی نیز حمایت می‌شود.

فرهنگ، زبان بی‌کلام سیاست

در خلال این سفر، پزشکیان بارها و بارها بر اشتراکات فرهنگی دو ملت دست گذاشت. در

روایتی از سفر مسعود پزشکیان به باکو:

پلی تازه بر رودخانه همسایگی

● از نظامی گنجوی تا شاهکارهای مشترک؛ پزشکیان پلی بر میراث فراموش شده زد

یکی از دیدارهای فرهنگی، ضمن اشاره به آثار نظامی گنجوی، با افسوس‌ای آشکار گفت: «هر چه در ابیات نظامی گشتم، نتوانستم یک بیت ترکی بیایم. نظامی اهل آذربایجان بود اما به فارسی می‌سرود. این نشان می‌دهد ما یک امت، یک فرهنگ و یک قدرت بودیم.» این سخنان، بیش از آنکه شعاری سیاسی باشد، پیامی از اعماق یک تاریخ مشترک را نداعی کرد؛ تاریخی که هنوز زخم‌های جدایی‌هایش التیام نیافته.

خانواده در کنار رئیس‌جمهور

از نکات جالب این سفر، حضور دختر و پسر رئیس‌جمهور در کنار او بود. تصویری که از حضور آنها در حاشیه سفر منتشر شد، واکنش‌های مثبت و منفی مختلفی در شبکه‌های اجتماعی به همراه داشت. به روایت عده‌ای این حضور، سیمای صمیمی‌تری از رئیس‌ دولت ایران در افکار عمومی آذربایجان به نمایش گذاشت و تصویر خانواده‌محور و مردمی از رئیس‌ دولت ایران ارائه داد و به روایت گروه دیگر، این نشانه خویشاوند سالاری است و در افکار عمومی مردم داخل کشور تأثیرات منفی بر جای خواهد گذاشت.

استقبال رسانه‌ها و مردم

رسانه‌های آذربایجان، ترکیه و حتی جهان عرب، سفر پزشکیان به باکو را به گرمی پوشش دادند. بسیاری، شعر خوانی او را «قطعه عطفی در دیپلماسی فرهنگی» توصیف کردند. در تحلیل‌ها نیز اشاره شد که پزشکیان موفق شد با استفاده از نرم‌افزار فرهنگی مشترک، دیوارهای یخ‌زده روابط را ذوب کند. حتی در کوچه و خیابان‌های باکو، بازتاب این سفر محسوس بود. فروشندگان و مردم عادی، با لبخند و اشتیاق از «مهمان از تبریز» یاد می‌کردند و بسیاری سفر پزشکیان را نشانه‌ای از نزدیکی دوباره دو ملت می‌دانستند.

اسطوره‌زدایی از چهره‌ها را شدت بخشید.

سیاستمدار مدرن، هر روز در معرض قضاوت لحظه‌ای قرار می‌گیرد. اگر چرچیل در عصر ویتتیر می‌زیست، احتمالاً شوخی‌های تلخش یسا ناکامی‌های نظامی‌اش ویروس‌سی می‌شد و محبوبیتش آسیب می‌دید. دکتر فرناندو کاساس، استاد ارتباطات سیاسی دانشگاه مادرید، بر این باور است که «سیاست امروز تحت حکومت الگوریتم‌ها و ریم‌های خبری ۲۴ ساعته درآمده و در این شرایط، پرورش کاریزما دشوار شده است.»

تجربه ایران؛ رهبران نسل جدید و افول الگوهای کاریزماتیک

با عبور از نیمه دوم قرن بیستم، تغییراتی آرام اما مداوم آغاز شد. اول رسانه‌های جمعی، سپس تکنولوژی اطلاعات و در نهایت انفجار شبکه‌های اجتماعی، سیاست را از فرم سنتی به فرم نمایشی و مقطعی کشاندند. مردم دیگر به دنبال قهرمان نبودند، بلکه پاسخ‌های سریع، مدیریت بحران و کارایی فوری می‌طلبیدند. ظهور شبکه‌های اجتماعی، فرصتی برای دسترسی فوری به سیاستمداران ایجاد کرد اما همزمان

چرا کاریزما دیگر باستگو نیست؟

چند دلیل عمده برای افول چهره‌های کاریزماتیک در سیاست معاصر وجود دارد:

۱. تسلط فضای مجازی

امروز هر شهروند، خبرنگار بالقوه‌ای است. هر تلفن همراه، دوربینی است که می‌تواند سیاستمداری را در حال لغزش شکار کند. دوران اقتدار رسانه‌های رسمی به سر آمده و سیاستمداران دیگر اختیار کامل روایت‌ها را در دست ماکس وبر، جامعه‌شناس آلمانی، قدرت کاریزما را چنین تعریف می‌کنند: «نفوذ نامدین که لازمه ساخت قهرمان بود، دشوار شده است.

۲. تغییر انتظارات اجتماعی

مردم امروز بیش از گذشته عملکردایی را ترجیح می‌دهند. در مواجهه با بحران‌های اقتصادی و زیست‌محیطی یا اجتماعی، انتظارات از سیاستمداران از سطح آرمانگرایی به سطح کارآمدی تنزل یافته است. جامعه امروز سیاستمداری می‌طلبد که مسئله محیثست را حل کند، نه صرفاً سخنرانی‌های پر حرارت ایراد کند.

۳. پایان دوران آرمان‌های کلان

سده بیستم ملو از پروژه‌های کلان بود؛ مبارزه با استعمار، انقلاب‌های اجتماعی، جنگ‌های استقلال اما در دنیای امروز، پروژه‌های بزرگ جای خود را به چالش‌های پراکنده و پیچیده داده‌اند. در چنین جهانی، دیگر جای کمی برای چهره‌هایی با پیام‌های ساده و آرمانی باقی مانده است.

۴. قدرت نهادهای نسبت به افراد

با رشد و بلوغ نهادهای حکومتی، نقش فرد در سیاست کمرنگ‌تر شده است. مردم امروز به جای تمرکز بر یک چهره، عملکرد کل یک ساختار را زیر سؤال می‌برند. نهادگرایی، با جاکزیر قهرمان‌گرایی شده است.

به سوی آینده

تهران و باکو در مسیر بازتعریف مناسبات منطقه‌ای

سفر رسمی مسعود پزشکیان به جمهوری آذربایجان، فراتر از یک دیدار دیپلماتیک سنتی، نشانه‌ای روشن از تحرک تازه در سیاست منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران بود. این سفر در شرایطی انجام شد که قفقاز جنوبی شاهد افزایش رقابت‌های ژئوپلیتیک و مداخلات قدرت‌های خارجی است و ضرورت بازتعریف مناسبات منطقه‌ای بیش از پیش احساس می‌شود. گسترش همکاری‌های اقتصادی، به‌ویژه در حوزه‌های تجارت، حمل‌ونقل و انرژی، در کانون گفت‌وگوهای دوجانبه قرار گرفت. اعضای چندین تفاهمنامه و برنامه‌ریزی برای پروژه‌های زیرساختی مشترک، نشان می‌دهد تهران و باکو در پی آندند تا پیوندهای اقتصادی خود را از چارچوب سنتی فراتر برده و به یک شراکت راهبردی نزدیک‌تر شوند.

یکی از محورهای مهم این سفر، تأکید بر اشتراکات فرهنگی و تاریخی میان دو ملت بود. این تأکید، یک رویکرد احساس‌ساز نیست، تلاشی برای ایجاد زمینه‌های نرم‌افزاری جهت تحکیم روابط سیاسی در شرایط حساس منطقه‌ای به ششما می‌آید. ارجاع مکرر به عناصر فرهنگی مشترک، نشانه‌ای از درک عمیق تهران از کارکرد دیپلماسی فرهنگی در موازنه تحولات قفقاز جنوبی است. در بعد امنیتی، تهران به روشنی موضع خود را در مخالفت با گسترش حضور قدرت‌های فرامنطقه‌ای، در جمهوری آذربایجان تکرار کرد. این موضع هم نشانه نگرانی‌های راهبردی ایران از تغییر موازنه قدرت در همسایگی شمالی است و هم بازتاب‌دهنده تلاش تهران برای ترسیم خطوط قرمز خود در معادلات امنیتی قفقاز محسوب می‌شود. پزشکیان در جریان این سفر، پیامی روشن و بدون ابهام درباره احترام به تمامیت ارضی کشورها و ضرورت همکاری‌های سالم‌تأمین‌آمیز در منطقه مخابره کرد. این پیام، در بستر شرایط شکننده قفقاز جنوبی، واجد اهمیت ویژه است. همزمان، تأکید بر کریدور شمال-جنوب به مثابه یکی از پروژه‌های کلیدی اتصال منطقه‌ای، نشان می‌دهد تهران مایل است هم در بازی ژئوپولیتیک و هم در میدان اقتصادی قفقاز جنوبی نقش‌ی فعال تر ایفا کند. از منظر تحولات آتی، سیاست اصلی ایران بر تعمیق روابط اقتصادی و سیاسی با کشورهای همسایه، مقابله با پروژه‌های تفرقه‌افکنانه و ایجاد امنیت پایدار در شمال کشور متمرکز شده است. در این چارچوب، تقویت مناسبات با باکو می‌تواند هم به کاهش تنش‌های منطقه‌ای کمک و هم موقعیت ژئوپولیتیک ایران را در قفقاز جنوبی مستحکم‌تر کند. سفر پزشکیان به باکو، با در نظر گرفتن همه ابعاد آن، بیش از یک رویداد دیپلماتیک روزمره بوده؛ این سفر بازتاب یک راهبرد بلندمدت در سیاست خارجی ایران برای شکل‌دهی به نظم آینده قفقاز جنوبی محسوب می‌شود. تهران و باکو، در پایان این سفر، علاوه بر امضای بیانیه‌های رسمی، پیمانی نانوشته در دل‌های مردم بستند؛ پیمانی برای عبور از سوءظن‌های دیرین و ساختن پلی تازه روی رودخانه همسایگی. مسیر پیش رو آسان نخواهد بود اما همانطور که پزشکیان در باکو نشان داد، گاهی یک بیت شعر، می‌تواند راهی باز کند که هزار سند و قرارداد از گشودنش ناتوان بوده‌اند.

جنگال، بحران را پشت سر بگذارد.

آیا بازگشتی برای کاریزما وجود دارد؟

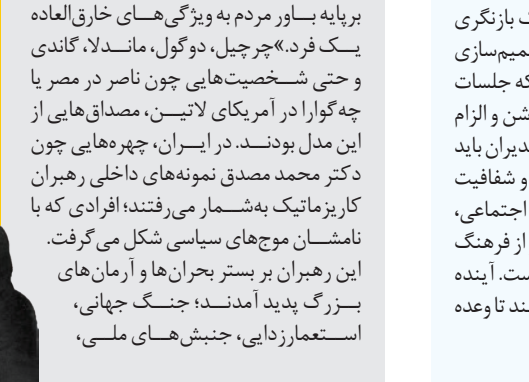
هر چند ظاهراً دوران طلایی کاریزما در سیاست به سر آمده، برخی شواهد نشان می‌دهد که در شرایط بحران شدید، هنوز زمینه برای ظهور چهره‌های الهام‌بخش وجود دارد. برخی تحلیلگران معتقدند در بزنگاه‌های تاریخی خاص، جامعه دوباره به‌دنبال قهرمان می‌گردد. برای مثال، در دوره‌های بحرانی مانند جنگ، انقلاب یا بحران‌های عمیق اقتصادی، نیاز به رهبری فراتر از مدیریت روزمره احساس می‌شود. اما حتی در این حالت نیز قهرمانان آینده، دیگران تصویر کلاسیک از رهبران بی‌نقص و پرخلال نخواهند بود. سیاستمدار آینده، هر چقدر هم الهام‌بخش باشد، باید شفاف، پاسخگو و زمینی‌تر از گذشته‌ظاهر شود.

تجربه‌های مقایسه‌ای؛ جهان چگونه تغییر کرده است؟

در اروپا، افول چهره‌هایی چون فرانسوا میتران یا تونی بلر در مقابل تکنوکرات‌هایی نظیر آماتول مکررون با لاولا داسلیوا نماد کاریزما بودند، امروز سیاست بیش از هر زمان دیگری توسط چهره‌های تکنوکرات یا پولیوتلیست‌های موقتی هدایت می‌شود.

از قهرمان تا مدیر

افسول چهره‌های کاریزماتیک در سیاست مدرن، نشانه یک دگرگونی عمیق است. جامعه امروز، سیاست را نه عرصه افسانه‌ها که میدان کارکردگرایی، شفافیت و پاسخگویی می‌بیند. شاید روزی باز هم سیاستمداری ظهور کند که شور الهام ببخشد و مردم را در آرمان مشترکی متحد کند. اما آن قهرمان، در دنیایی به شدت آگاه، متحرک و بی‌رحمانه نقدگرایی امروز، چاره‌ای جز صادق بودن، شفاف بودن و قابل دسترسی بودن نخواهد داشت. دورانی که چهره‌ای بتواند تنها با تکیه بر کاریزمای شخصی، مردمی را سال‌ها در پشت خود حفظ کند، گذشته است. امروز زمان سیاستمدارانی رسیده که با تصمیم‌های کوچک اما معنادار مسیر جامعه را تغییر دهند.

به بهانه دهم اردیبهشت، زادروز آتیلا پسیانی

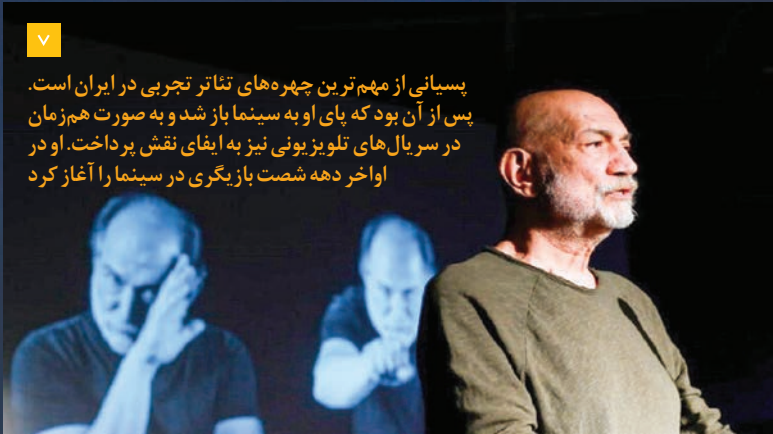
هنرمند همیشه جاودانه ایران

زندگی و آثار پسیانی

هنوز هم در قلب هنر دوستان ایرانی باقی است

محمدعرفان صدیقیان
هفت صبح

سالی زود و ناپهنگام به نظر می‌رسد. آدم‌هایی که انگار همه سال‌های زندگی خود را در جست‌وجوی معنایی نامکشوف بوده‌اند و دا یره محتوایی تازه‌ای را در زمینه‌ای خاص به سرانجام رساندند، شاید کمتر کسی پیدا شود که با نام «آتیلا پسیانی» بیگانه باشد. نویسنده، کارگردان و البته بازیگری توانمند و خلاق که دو سال پیش وزمانی که هنوز سنین میانسالی را سپری می‌کرد، بر اثر بیماری سرطان درگذشت و جامعه هنری و دوست‌دارانش را در بهتی عمیق فرو برد. اگر او در میان ما بود امروز ۶۸ساله می‌شد و می‌توانست در دوران پلوغ حرفه‌ای خود، همچنان مخاطبان را با هنرش که گویی بخشی از وجود و صفت ذاتی‌اش بود شگفت‌زده کند. با اینکه خلق شگفتی در عالم هنر گزاره‌ای است که باید با احتیاط به سراغ آن رفت و چون وصله به هر فردی اطلاق نمی‌شود، اما مرور کارنامه حرفه‌ای پسیانی درستی کاربرد این گزاره درباره حیات هنری او را اثبات می‌کند. هنرمندی که پس از چهار دهه فعالیت حرفه‌ای در تئاتر، سینما و تلویزیون توانست نامی معتبر و جایگاهی چشم‌گیر برای خود دست و پا کند.

▼

پسیانی از مهم‌ترین چهره‌های تئاتر تجربی در ایران است. پس از آن بود که پای او به سینما باز شد و به صورت هم‌زمان در سریال‌های تلویزیونی نیز به ایفای نقش پرداخت. او در اواخر دهه شصت بازیگری در سینما را آغاز کرد

● **نعلین‌دیان دلیل آغاز بازیگری شد**

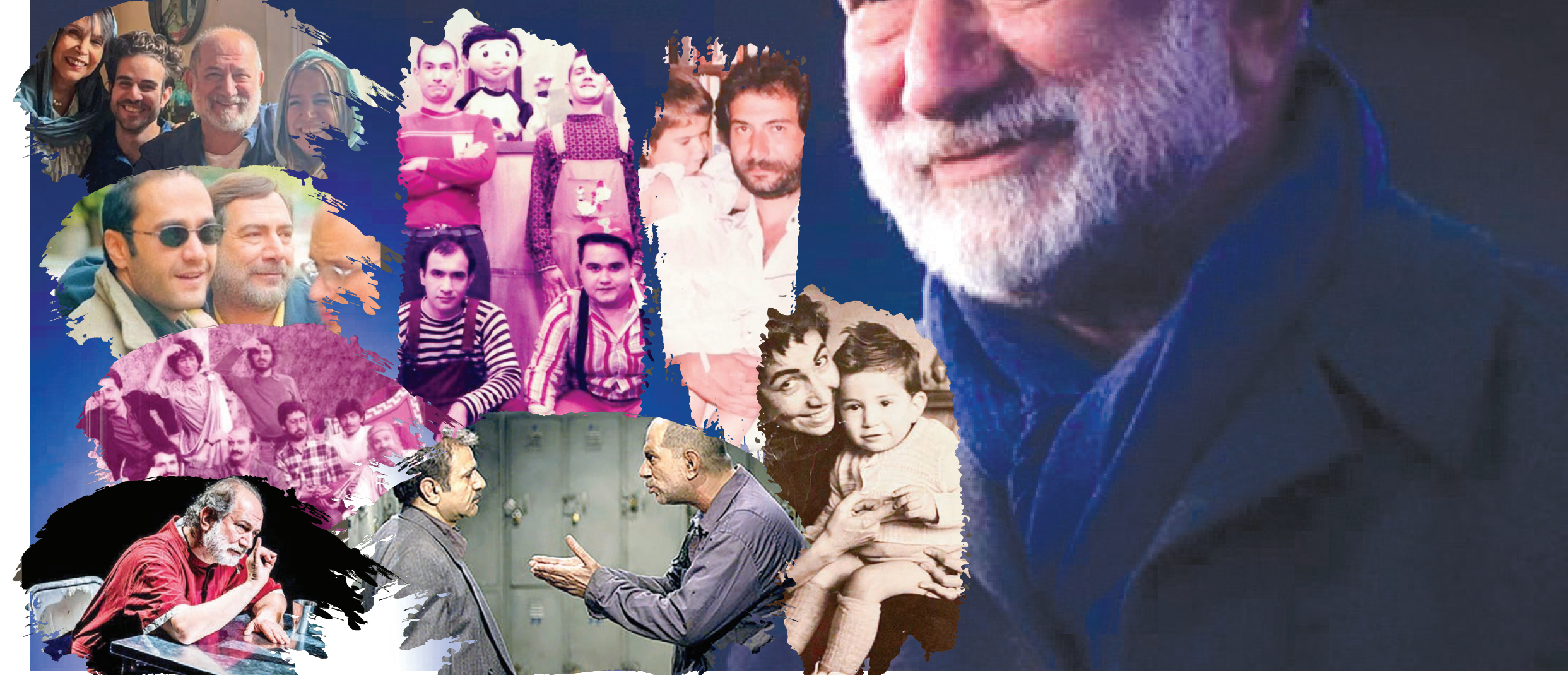
پسیانی به واسطه رابطه مادر و فرزندى با جمليله شيخى، با مقوله هنر و بازیگری بیگانه نبود. او زمانی که تنها فقط ۱۰ سال داشت، نقشی کوتاه را در یکی از تئاترهای مادرش ایفا کرد. برای او اما جرقه اصلی ورود به این حرفه سال‌ها بعد زده شد. جایی که تماشاى اثرى نامتعارف به نام «پژوهشى ژرف و سترگ و نو، در سنگواره‌های دوره بیست و پنجم زمین‌شناسى یا چهاردهم یا بیستم و غیره، فرقى نمى‌کند» اثر عباس نعلین‌دیان باعث شد تا پسیانی تصمیم بگیرد بازیگر شود. این‌طور به نظر می‌رسد که این نمايشنامه علاوه بر ایجاد شوق و علاقه در او نسبت به هنر بازیگری، اثر مهم دیگری را هم در وجودش باقى گذاشت. ترسیم نوع نگاه و شیوه نگارش او به دنیای تئاتر و بازیگری از همین‌جا شکل گرفت.

● **تئاتر تجربی، جریان دائمی ساخته پسیانی**

پسیانی از مهم‌ترین چهره‌های تئاتر تجربی در ایران است. رو بگرد و روشی پیچیده و متغیر در نمایش که به سرانجام رسیدن آن در اجرا، نوعی ذهن‌خلاق، باز یگوش و البته نبوغ خاصی را طلب می‌کند. پسیانی با سال‌ها فعالیت خود در تئاتر توانست ارزش‌های این‌گونه تئاتر را بیش از پیش نمایان کند و با پرورش شاگردان بسیار، این‌گونه تئاتری را پربارتر از پیش کند. او توانست نوعی جریان دائمی برای آن به وجود بیاورد. میزان اشتیاق و علاقه‌اش نسبت به تئاتر آوانگارد و خلق تجربه‌های نو باعث شد تا پسیانی حتی در دوران اوج فعالیت‌های حرفه‌ای و حتی تا همین چند سال پیش، همچنان به کارهای اینجینینی و همکاری با جوان‌ترهای فعال در این‌گونه مثل جابر رمشانی روی خوش نشان دهد. با وجود آنکه پسیانی به واسطه مادرش و بهره بردن از استعدادی چشم‌گیر می‌توانست خیلی راحت به این حرفه ورود کند، اما برای تحصیل تئاتر و آموختن آکادمیک این رشته وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران شد.

● **«بازی» شکل نوینی از اجرا و پرفورمنس در تئاتر بنیان گذاشت**

در همان زمان بحث نیز با او بار شد و توانست وارد «کارگاه نمایش» شود. گروهی تئاتری که مهم‌ترین اعضایش افرادی همچون بیژن مفید، آربی آوانسیان، داود رشیدی و عباس نعلین‌دیان بودند و تلاش می‌کردند محیط و فضایی آزاد برای شکل‌گیری جریان‌های متفاوت تئاتری به وجود بیاورند. راهی که البته بعدها توسط آتیلا پسیانی و همسرش فاطمه نقوی به صورتی مستقل پیگیری شد و این‌دو با تشکیل گروه تجربی تئاتر «بازی» تلاش کردند تا ادامه‌دهنده مسیر تئاتر تجربی در ایران باشند و در قالب این گروه و با شکل متفاوتی از قصه‌پردازی، ایده‌های اجرایی و پرفورمنس، نمایش‌های متعددی را به روی صحنه ببرند.

لشکر کشی امپراتور چین به استرالیا

ارتش سفالین چین

به موزه بولا باردیپ می‌رود

نوشین آذرنگ:نمایشگاه «ارتش سفالین: میراث اولین امپراتور» یکی از برجسته‌ترین رویدادهای موزه‌ای سال ۲۰۲۵ است که در موزه «بولا باردیپ» شهر پرت، ایالت استرالیاى غربی برگزار می‌شود. این نمایشگاه با نمایش گنجینه‌های باستانی آرامگاه چین‌شی‌هوانگ، فرصتی بی‌نظیر برای کاوش در تاریخ و فرهنگ چین باستان فراهم می‌کند و گواهی بر نقش موزه‌ها در زنده نگه‌داشتن میراث جهانی است.
چهل درصد از آثار این نمایشگاه برای اولین‌بار از چین خارج شده‌اند و این رویداد، پیوندی فرهنگی میان ملت‌ها در قلب استرالیا خلق می‌کند.

موزه بولا باردیپ که در زبان بومی نونگار به معنای «داسستان‌های بسیار» است، یکی از برجسته‌ترین نهادهای فرهنگی استرالیاى غربی است. این موزه سالان ۲۰۲۰ پس از بازسازی گسترده بازگشایی شد و به‌عنوان مرکزی برای روایت داستان‌های تاریخی، علمی و فرهنگی منطقه و جهان شناخته می‌شود.

● **رویای جاودانگی چین‌شی‌هوانگ**

دو هزار سال پیش، «چین‌شی‌هوانگ»، اولین امپراتور چین، در روپای جاودانگی و غلبه بر مرگ، شهری زیرزمینی خلق کرد آرامگاهی به‌وسعت ۴۹ کیلومترمربع که با سپاهی از سربازان سفالین محافظت می‌شد. یکایک این سربازان سفالین برای پاسداری از او در ابدیت ساخته شدند. این شهر اعجاب‌انگیز نه فقط آرامگاه، بلکه بازتابی از امپراتوری عظیم او بود که برای زندگی پس از مرگ طراحی شد. سال ۱۹۷۴ وقتی کشاورزان نزدیک شهر «شی‌ان» اولین سرفالین را از خاک بیرون کشیدند، یکی از بزرگ‌ترین اسرار باستان‌شناسی جهان را رمزگشایی کردند. تاکنون وطی پنجاه سال گذشته بیش از ۸۰۰۰ سرباز سفالین کشف شده‌است و بخشی از این رویای ابدی به شهر پرت در استرالیا رسیده است، جایی که جهانیان می‌توانند شاهد این شگفتی باشند.

● **نمایشگاهی از ریشه‌های تمدن چین**

نمایشگاه «ارتش سفالین: میراث اولین امپراتور» از هشتم تیر در موزه «بولا باردیپ» ایالت استرالیاى غربی گشایش پیدا می‌کند. این نمایشگاه با بیش از ۲۲۵ اثر باستانی نه فقط نگاهی به چین باستان، بلکه سفری به ریشه‌های تمدنی آن است که بسیاری‌شان برای اولین‌بار از چین خارج شده‌اند. این آثار از سفال تا برنز، پنجره‌ای از چین خارج شده‌اند.

● **رازهای پنهان زیر خاک**

رازآلودگی داستان امپراتور هنوز پابرجاست. آرامگاه او همچنان بسته مانده و اسرارش زیر هم‌ری بزرگ از خاک پنهان است. مورخان باستان از پادشاهی زیرزمینی با رودهای جیوه و تله‌های مرگبار گفته‌اند. افسانه‌هایی که این نمایشگاه در بخشی خیال‌انگیز بازسازی می‌کند. کولز می‌افزاید: «حترام و صبری که برای باز نکردن آرامگاه نشان داده‌شده، شگفت‌انگیز است. چه کسی می‌داند چه رازهایی هنوز منتظر کشف‌اند؟». این رازها، جذابیت این مجموعه را دوچندان می‌کنند.

● **پل‌های فرهنگی در دنیای مدرن**

کولز می‌گوید: «پیوندهای فرهنگی همیشه ارزشمندند، اما شاید حالا بیش از هر زمان. این پیوندها فراتر از سیاست می‌روند و فهم و دوستی میان ملت‌ها را عمیق‌تر می‌کنند.» او معتقد است این نمایشگاه، فرصتی است برای درک بهتر فرهنگ چین و ارزش‌های مشترکی که بشریت را به هم پیوند می‌دهد. وی می‌گوید: «زیبایی، کمیابی و عظمت این آثار و درک آنچه چین‌شی‌هوانگ نه فقط برای چین، بلکه برای تاریخ بشریت خلق کرد دعوتی از جهانیان برای درک شگفتی است.» این نمایشگاه، دعوتی است برای لمس رویای جاودانگی که دو هزار سال پیش در خاک چین شکل گرفت.»

● **از «محلّه پرو بیا» تا جایزه فجر برای «طلسم»**
شهرت پسیانی اما در میان عامه مردم با دو مجموعه پر بیننده «محلّه پرو بیا» و «محلّه پهداشت» اتفاق افتاد. پس از آن بود که پای او به سینما باز شد و به صورت هم‌زمان در سریال‌های تلویزیونی نیز به ایفای نقش پرداخت. او در اواخر دهه شصست بازیگری در سینما را آغاز کرد و در فیلم‌های مهمی همچون «مسافران»، «طلسم»، «دو فیلم با یک بلیت»، «کشتی آنجلیکا»، «آب و آتش»، «شام آخر»، «سیانور»، «غلام‌ضا تختی» و «سرخیوست» بازی کرد. البته در هیچ دوره‌ای از فعالیت حرفه‌ای خود از تئاتر هم غافل نشد و همواره این مدیوم را خانه اول خود و فرصتی برای بازسازی توانمندی هنری و خلق تجربه‌های نو می‌دانست. با وجود آنکه اعتبار حرفه‌ای، میزان محبوبیت و قدرت نقش‌پردازی پسیانی او را از دریافت هر جایزه‌ای بی‌نیاز کرده بود، با این وجود او در پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر موفق شد تالوح زرین‌پترین بازیگر نقش مکمل مرد را برای بازی در فیلم «طلسم» به کارگردانی داریوش فرهنگ دریافت کند.

● **تلویزیون حاصل خاک صحنه تئاتر**

پسیانی در دوران اوج تلویزیون و زمانی که سریال‌های این مدیوم هنوز اثرگذار بوده و مخاطبان فراوانی داشتند؛ در آثار پر بیننده مختلفی حضور داشت که از مهم‌ترین آنها می‌توان به «اولین شب آرامش»، «راه بی‌پایان»، «زیر تیغ»، «رستگاران»، «چاردیواری»، «مدینه» و «برده‌نشین» اشاره کرد. تجربه‌های خلاقه پسیانی در تئاتر باعث شده بود تا او برای بازی در طیف متنوعی از نقش‌ها در ژانرهای مختلف بتواند توجه فیلم‌سازان را به خود جلب کند. گاهی برای نشان دادن ویژگی‌های ذاتی و درونی یک بازیگر از اصطلاح «آن» در بازیگری استفاده می‌شود. خصلمتی که گویی جایی در اعماق وجود او ریشه داشت و به واسطه قدرت حضور و نوع ارائه نقش توسط این بازیگر، حتی بسیاری از آثار متوسط، گیرایی و جذابیت دو چندان پیدا کردند.

● **آتیلا از نابودی مرگ عبور کرد**

مرگ مقوله‌ای است که پیوندی همیشگی با مفاهیم «نیستی» و «تابودی» دارد اما شمایل و معنای این واژه‌ها در نسبت با برخی از آدم‌ها قدرت ظهور و بروز پیدا نمی‌کند. آتیلا پسیانی با آثاری که در سینما و تلویزیون از خود باقی گذاشت و همچنین هدایت و گسترش جریان تجربی تئاتر که این روزها و به واسطه نوآوری‌های فرمی، مضمونی و ساختاری بیش از پیش مورد مطالعه قرار گرفته، نقش مهمی در جریان هنر معاصر کشور ایفا کرده‌است. هنرمندی که در دوران فعالیت او، بسیاری خواسته با ناخواسته تحت تأثیر افکار و شیوه اجرایی آثارش قرار گرفتند و امروز هم نام دو یادگار او یعنی «خسرو» و «استاره» بیش از پیش در دنیای تئاتر و سینما شنیده می‌شود.

به بهانه تیتراژ خوانی شروین حاجی پور برای «وحشی»

بازگشت صداهای توقیفی

به عرصه رسمی هنر

● محسن جاوشی، یاس وفرزادفرزین، خوانندگانی که دلیل توقیف فیلم هابودند حالا انتخابی برای حضور ثابت در تیتراژ سریال های تلویزیونی شدند

سما یابایی

هفت صبح

در سپهر متغیر و پر آشوب هنر معاصر ایران، نام هایی هستند که نه صرفا به سبب آفرینش آثارشان بلکه به واسطه کیفیت خاص حضورشان در ذهن و ضمیر مخاطب ماندگار می شوند. شروین حاجی پور خواننده جوان موسیقی ایران، بی تردید یکی از این نام هاست. هنرمندی از نسلی نواخته که موسیقی را چون زبان بیان درونیات، احساسات جمعی و تجربه های زیسته می داند. همچون او، تعداد زیادی از هنرمندان بودند که مدتی در افکار عمومی بر صدر نشستند و خیلی زود ستاره بخت شان افول کرد؛ هر چند که شهرت و مکتب بسیار یافتند. حالا حاجی پور بدل به صدایی معتبر در منظومه موسیقی معاصر ایران شده است. صدایی که به ویژه نزد مخاطبان جوان، اعتبار و نفوذی فراتر از چارچوب های رسمی و مجاز یافته است. او با بیانی آمیخته از نوگرایی و احساس، توانسته صدایی منحصر به فرد، گویا و انسانی باشد. بی آن که به دام اغراق یا تصنع بیفتد.

۷

در سال های اخیر استفاده از صدای خوانندگان ممنوع الکار در تیتراژ سریال ها و فیلم ها به یکی از موضوعات بحث برانگیز در عرصه هنر ایران تبدیل شده است. تلاش برخی از سازندگان آثار هنری برای بهره گیری از محبوبیت این هنرمندان و همچنین مقاومت در برابر محدودیت های اعمال شده بر آن هاست.

● نوای یک پرو لوگ دراماتیک بر بستر درام ملتهب

بازگشت حاجی پور به فضای رسمی هنر تصویری از خلال تیتراژ سریال «وحشی» به کارگردانی هومن سیدی، یک انتخاب حرفه ای از سوی تیم تولید این اثر نمایشی است. مهم تر از آن اما کنشی تأمل برانگیز نسبت با ساحت عمومی هنر در ایران تلقی می شود. حضور او در مقام خواننده تیتراژ، در دل اثری با ساختاری ملتهب، دراماتیک و سرشار از پیچیدگی های روانی، انتخابی هوشمندانه و حساب شده است که بیانگر تلاقی دو جهان خلایقانه است. یکی از آن فیلمساز جسور و دیگری از آن صدایی که هنوز در ذهن مخاطب تداعی گر شور، لطافت و اندوهِی شاعرانه است. سریال «وحشی» با لحن گزنده و فضای تیره روشنش نیازمند تیتراژی بود که نه تنها در خدمت روایت باشد، بلکه خودش آغازگر حس و حال اثر تلقی شود. انتخاب صدای شروین حاجی پور در این نقطه، گویی نوای یک پرو لوگ دراماتیک است که پیش از ورود به داستان مخاطب را در گیر خود می کند. ایمن تلاقی میان موسیقی و تصویر، میان صدا و ساحت دراماتیک، تجربه ای منحصر به فرد را رقم می زند که شاید از مهم ترین لحظات شنیداری و دیداری آثار نمایشی سالیان اخیر باشد.

● جایزه گرمی شهرت جهانی، تیتراژ انیمیشن! شروین در سال ۲۰۲۳، جایزه گرمی را در یافت کرد و در همان سال به عنوان یکی از صد فرد تأثیرگذار جهان معرفی شد. با این حال شهرت جهانی او نه به معنای گشایش مسیر که به نحوی تناقض آلود، آغاز محدودیت هایی خاموش برای او بود. حاجی پور در این مدت، نه مجالی برای اجرای زنده یافت، نه مجوزی برای آلبومی رسمی. در چنین شرایطی، نخستین زمزمه های بازگشت او به ساحت عمومی، نه در قالب کنسرت یا آلبوم، که از راه تیتراژ یک انیمیشن پدیدار شد. «پسر دلفینی ۲». شایعاتی مبنی بر همکاری شروین حاجی پور با این پروژه بر سر زبان ها افتاد اما حضورش در نسخه اولیه نمایش داده شده در جشنواره تأیید نشد. تهیه کننده در پاسخ به پرسشی درباره غیبت نام حاجی پور اشاره کرد که تیتراژ نهایی با صدای او در حال دریافت مجوز است و در اکران نوروزی منتشر خواهد شد. وعده ای که در نهایت محقق شد و نسخه سینمایی اثر با صدای حاجی پور روی پرده رفت. این نخستین گام رسمی بازگشت صدایی بود که تا پیش از آن، مدتی در سایه مانده بود.

● و این بار وحشی

گام دوم اما جدی تر و پر رنگ تر در قالب همکاری با سریال «وحشی» به کارگردانی هومن سیدی رقم خورد. این سریال که از ۲۵ فروردین آغاز به کار کرده در همین قسمت های محدود پخش شده مخاطب را با اثری متفاوت روبه رو کرد. انتخاب حاجی پور برای خواندن تیتراژ این سریال تصمیمی جسارت گونه و هوشمندانه به نظر می رسد. سیدی حتما با علم به حساسیت های موجود، ریسک چنین همکاری ای را پذیرفته، یا شاید از تغییرات لایه های پنهان سیاست گذاری فرهنگی باخبر بوده است. تغییراتی که نوید گشایش نسبی و بازگشت تدریجی چهره های رانده شده از صحنه را می دهند. حضوری که اگرچه بدون هیاهو و بدون اعلان صریح رخ داد اما بی گمان پیام آور تغییری هر چند شکننده است. تغییری که می توان آن را نه بازگشت تمام عیار که گوشه ن روزنه ای تازه دانست. برخی ناظران، این روند را «سیاست آشتی نرم» نامیده اند، رویکردی که هدف آن بازگرداندن تدریجی هنرمندانی است که در بزرگداشت های اجتماعی کنار مردم ایستادند اما از مدار رسمی کنار گذاشته شدند.

● یاس خواند اما حذف شد

سال ۱۳۹۷ صدای یاس در تیتراژ سریال «رقص روی شیشه» به کارگردانی مهدی گلستانه استفاده شد. با این حال، پس از پخش قسمت اول نسخه های توزیع شده در تهران بدون صدای او منتشر شدند. در حالی که در شهرستان ها نسخه هایی با صدای یاس پخش شد. مدیرکل دفتر نمایش خانگی اعلام کرد که هیچ درخواستی برای تیتراژ خوانی یاس ارائه نشده بود و نسخه ار سالی برای دریافت مجوز فاقد صدای او بود.

● فرزین دلیل توقیف شد، ممنوع شد، برگشت

فرزاد فرزین در تیتراژ سریال «میدان سرخ» منجر به توقیف این سریال توسط ساترا شد. این سازمان اعلام کرد تا زمانی که صدای فرزین از سریال حذف نشود مجوز انتشار صادر نخواهد شد. همچنین حضور فرزین به صورت دائمی در تمامی پلتفرم های شبکه نمایش خانگی ممنوع شد. اتفاقی که البته دیری نپایید و ملغی شد.

● قصه بحث برانگیز حضور رسمی یا غیر رسمی در سال های اخیر استفاده از صدای خوانندگان ممنوع الکار در تیتراژ سریال ها و فیلم ها به یکی از موضوعات بحث برانگیز در عرصه هنر ایران تبدیل شده است. این پدیده که گاه به صورت رسمی و گاه به صورت غیر رسمی و بدون مجوز رخ داده، نشان دهنده تلاش برخی از سازندگان آثار هنری برای بهره گیری از محبوبیت این هنرمندان و همچنین مقاومت در برابر محدودیت های اعمال شده بر آن هاست.

● بعد از توقیف سنتوری جاوشی، او تیتراژ خوان شد!

صدای «محسن جاوشی» در فیلم «سنتوری» به کارگردانی داریوش مهرجویی، یکی از پرسرصدترین آثار است که اثر را تحت تأثیر خواننده قرار داده است. سنتوری هیچ گاه مجوز پخش دریافت نکرد. یکی از دلایلی که برای این ممنوعیت ذکر شده صدای جاوشی بود. حالا دیگر همه این اثر را شنیده اند و صدای جاوشی یکی از پر تکرار ترین صداها در تیتراژ فیلم ها و سریال هاست.

● نامجو جایگزین پیدا کرد

سال ۱۳۸۸ سریال طنز «چارخونه» با تیتراژی از محسن نامجو روی آنتن شبکه سه سیما رفت اما پس از مدتی به دستور مسئولان پخش شبکه، صدای او از تیتراژ حذف و با خواننده دیگری جایگزین شد. پیش از آن نیز نامجو در تیتراژ سریال «توش و شیرین» به کارگردانی رضا عطاران حضور داشت که در بازپخش های بعدی سانس هایی که تصویر او را نشان می دادند، حذف شدند.

● نقطه تلاقی تمدنی

موزه بریتانیا در لندن، با مجموعه ای عظیم از ۸ میلیون اثر، یکی از مهم ترین مراکز حفظ تاریخ باستان است که سال ۱۷۵۳ تأسیس شده است. این موزه داستان تمدن های جهان را از مصر و یونان تا ایران و بین النهرین روایت می کند. بخش باستانی آن شامل آثاری مثل سنگ روز تا (کلید رمزگشایی هیرو گلیف مصری) و نقش برجسته های پارسی است که عظمت هخامنشیان را به نمایش می گذارند. برای ایرانیان، دیدن کتیبه کوروش بزرگ در این موزه لحظه ای از غرور و تأمل است. مشابه حسی که ارتش سفالین برای چینی ها ایجاد می کند.

موزه بریتانیا با سالن های وسیع و نورپردازی هنرمندانه، فضایی ایجاد کرده که بازدیدکنندگان انگار در قلب تاریخ قدم می زنند. نمایشگاه های موقت آن، مثل نمایش آثار پارسی در کنار مصر باستان، نشان می دهند چگونه تمدن ها به هم وصل بودند. درست مثل جاده ابریشم که هنر یونانی را به ارتش سفالین رساند. این موزه همچنین با برنامه های آموزشی و دیجیتال (مثل تورهای مجازی) تاریخ را برای نسل جدید زنده نگه می دارد. موزه بریتانیا به ما می آموزد که گذشته فقط متعلق به یک ملت نیست بلکه میراث مشترک بشریت است.

● قلب تاریخ ایران در قلب تهران

موزه ملی ایران (تهران، ایران) موزه ملی ایران، که در سال ۱۳۱۶ در تهران تأسیس شد، قلب تاریخ باستانی سرزمین ایران و گنجینه ای است که داستان تمدن ایران را از دوران پارینه سنگی تا ساسانیان روایت می کند. این موزه با دو بخش اصلی (ایران باستان و دوران اسلامی) آثاری مثل نقش برجسته های هخامنشی، مجسمه داریوش بزرگ از شوش و کتیبه های پارسی را به نمایش می گذارد. برای ایرانیان این موزه مانند ارتش سفالین برای چینی ها، نمادی از شکوه و هویت ملی است که عظمت پادشاهی چون کوروش را زنده نگه می دارد. ساختمان بخش ایران باستان موزه، طراحی شده توسط معمار فرانسوی آندره گدار، خود اثری هنری است که از طاق کسری، قصر ساسانیان در تیسفون الهام گرفته است. نمای آجری قرمز و طاق بلند ورودی با قوس ایرانی یادآور شکوه معماری باستانی است. این طاق که با آجرهای منظم و ساده تزئین شده، حس عظمت و پایداری را منتقل می کند. گویی بازدیدکنندگان را به دربار هخامنشی دعوت می کند. سالن های داخلی با نورپردازی ملایم و سقف های بلند، فضایی آرام و باشکوه ایجاد کرده اند که آثار را در مرکز توجه قرار می دهد. گدار با تلفیق عناصر مدرن و سنتی، بنایی خلق کرد که نه تنها آثار را حفظ می کند، بلکه روح تاریخ ایران را بازتاب می دهد. موزه ملی با نمایشگاه های موقت و همکاری های جهانی، مثل امتثال کتیبه کوروش به موزه های خارجی، ایران را به جهان معرفی می کند.

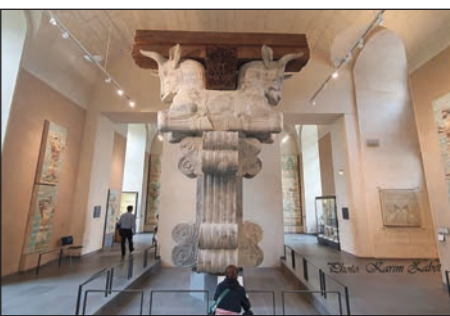
● نگاهی به تاریخ ایران در قلب سه موزه جهان

● سفر به عهد باستان در موزه هایی با ماشین زمان

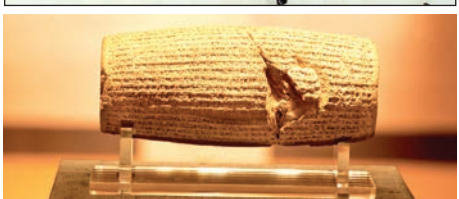
● غرور ایرانی در قلب پاریس

● موزه لوور (پاریس، فرانسه)

موزه لوور، واقع در قلب پاریس، نه فقط بزرگ ترین موزه جهان، بلکه گنجینه ای بی نظیر از تاریخ باستان است. این موزه با بیش از ۳۸۰ هزار اثر، از تمدن های بین النهرین تا مصر و ایران باستان، پنجره ای به گذشته بشریت باز می کند. بخش آثار باستانی لوور که در سال ۱۸۰۱ تأسیس شد شامل شاهکارهایی مثل کتیبه حمورابی (از بابل، حدود ۱۷۵۴ ق.م) و گاو بالدار آشوری است که شکوه تمدن های خاورمیانه را نشان می دهند. برای ایرانیان، بخش ایران باستان لوور با آثاری از تخت جمشید و شوش، مثل نقش برجسته های هخامنشی، حس غرور ملی را بیدار می کند. این آثار مشابه ارتش سفالین چین، داستان پادشاهی را روایت می کنند که در پی جلودانگی بودند.

لوور با معماری خیره کننده اش از هرم شیشه ای ورودی تا سالن های باشکوه، بازدیدکنندگان را به سفری در زمان دعوت می کند. این موزه نه فقط آثار انامیش می دهد بلکه با نمایشگاه های موقت و برنامه های آموزشی، فرهنگ های باستانی را زنده نگه می دارد. نمایشگاه های مشترک با موزه های ایران، پیوندهای فرهنگی میان تمدن پارسی و دیگر ملت ها را برجسته کرده اند. لوور به ما یادآوری می کند که تاریخ فقط اشیاء نیست، قصه انسان هایی است که مثل ما از رزها و رویاهایی داشتند. هنگام بازدید از لوور، مثل قدم زدن در تخت جمشید، حس می کنید گذشته هنوز نفس می کشد.

جدال چین و فرانسه در بازار ایران

بررسی و مقایسه دو کراس اوور کار کرده محبوب

در بازار خودروی ایران، با بودجه‌ای در حدود ۱.۵ میلیارد تومان، دو گزینه برجسته برای خریداران وجود دارد: یک نیوفیس، یک کراس‌اور مونتاژی چینی با امکانات به‌روز و نو کیپر ۲۰۱۶. یک خودروی وارداتی اروپایی با کیفیت و اورهای جمع‌وجور قرار می‌گیرند و با ویژگی‌های خاص

سا
خو

طراحی و ظاهر

جک ۵۵ نیوفیس با طراحی الهام گرفته از هیوندای توسان، جلوه‌بخش‌های زیگ و چراغ‌های LED، ظاهری مدرن و جذاب داد. در نسخه نیوفیس، تغییراتی در سپر جلو و ماشین‌ها ایجاد شده که به‌روزسانی ظاهری خودرو را نشان می‌دهد. ابعاد این خودرو شامل طول ۴۴۷۵ میلی‌متر، عرض ۱۸۴۰ میلی‌متر و ارتفاع ۱۶۸۰ میلی‌متر است که فضای مناسبی برای سرسرنشینان فراهم می‌کند. رنگ‌های ۱۸ اینجی امونیمیومی نیز به پایداری و جذابیت بصری آن افزوده‌اند. رنو کپچر ۲۰۱۶ با طراحی اروپایی، خطوط نرم و جلوه‌بخش‌های کرومی، ظاهری شکی و دلنشین دارد، سرفه و دینو و چراغ‌های LED جلو و عقب، به جذابیت بصری آن افزوده‌اند. ابعاد این خودرو شامل طول ۴۱۲۲ میلی‌متر، عرض ۱۷۷۸ میلی‌متر و ارتفاع ۱۵۶۶ میلی‌متر است که آن را به یک کراس‌اور جمع‌وجور شهری تبدیل می‌کند. رنگ‌های ۱۱ اینجی امونیمیومی نیز به پایداری و زیبایی آن کمک می‌کنند.

تجربه رانندگی و حس مالکیت

حک ۵۵ نیوفیس، با موتور ۱.۵ لیتری توربوشارژ و گیربکس دوکلاچه، شتاب گیری مناسبی را ارائه می دهد؛ اما در شرایط ترانژندگی شهری، با بویژه در ترافیک سنگین، گیربکس دوکلاچه ممکن است با تأخیر در تعویض دنده مواجه شود. سیستم تعلیق این خودرو نسبتاً خشک است و در عبور از دست اندازها، ضربات راه به این منتهی می کند. همچنین، صدای موتور در سرعت های بالا به داخل کابین نفوذ می کند که ممکن است برای برخی رانندگان ناخوشایند باشد.

در مقابل، رنو کچپر ۲۰۱۶ با موتور ۱.۲ لیتری توربوشارژر، دو دریکس و دو کلاچه EDC، سواری نرم‌تری را ارائه می‌دهد. سیستم تعلیق این خودرو به خوبی ضربات ناشی از زان‌هایماری‌های جاده را جذب می‌کند و این‌چنینی کابین مناسبی دارد و در پیچ‌ها، کنترل خوبی را فراهم می‌کند. با این تأخیر اولیه توربو در شتاب‌گیری ممکن است در برخی مواقع احساس شود.

بازار دست دوم و ارزش خرید

جبهه ۵۵ نیوفیس به عنوان یک محصول مونتاژی کرمان موتور، بازار نسبتاً پروزنی در خرید و فروش دست دوم دارد. در مقاطع، نمایندگی های گسترده و دسترسی آسان به خدمات پس از فروش باعث شده و وجود چینی بودن، افت قیمت آن نسبت به بسیاری از هم‌رده‌ها کمتر باشد. با وجود چالش اصلی، بی‌اعتمادی بخشی از خریداران نسبت به دوام فنی در درآمدت و گیرش دو کلاچ آن است که در شرایط خریدارانگی شهری داغ می‌شود. از سوی دیگر، رنو کهچر با وجود خریداران دست دوم محبوبیتی خاصی دارد. رنو پرند رنو، کیفیت ساخت و دوام و دلیلی باعث شده خریداران خاص پسند به سراغ آن بیایند. با این حال، قیمت بعضی خریداران و حساسیت خودرو به کیفیت زین، باعث شده بعضی خریداران از انتخاب آن در سال‌های اخیر منصرف شوند. البته اگر به‌درستی نگهداری شود، ارزش خرید و دوام سرمایه بالاتر از نسبت به رقیب چینی دارد.

نتیجه گیری نهایی

اگر به دنبال یک کاراسر و با ظاهر جذاب، امکانات رفاهی کامل، خدمات پس از فروش گسترده و هزینه اولیه کمتر هستید، جک S5 یوفیس انتخاب مناسبی برای کاربری خانوادگی و شهری است. اما باید ریسک استهلاک بالاتر و کیفیت پایین تر موتورها را بپذیرید. در عوض، اگر اولویت شما کیفیت ساخت اروپایی، سواری نرم، امنیت بالا و برند معتبر است و مشکلی با هزینه نگهداری بالاتر ندارید، رنو کپچر انتخابی مطمئن تر و با کلاس تر خواهد بود. رنو میهمان این دو بستگی به ترجیح شما میان ظاهر فریبنده با اصالت مهندسی در البته اگر بخواهیم که صادقانه تر بگوییم یکی دیگر از مهربایی که در کپچر دست بالا را دارد، حفظ ارزش مادی در درازمدت نسبت به جک است، کمایندگی در حال حاضر نیز ۱۲ سال از تولید جک گذشته، اما تولید کپچر به ۹ سال پیش بازمی گردد، اما این دو خودرو از نظر قیمتی در یک رده قیمتی قرار دارند، اما با توجه به وضعیت کشور و سابقه بازار ایران احتمال ۱۰ سال دیگر قیمت کپچر از جک بالاتر خواهد بود، شاید با خود بگویید که ۱۰ سال دیگر عمر این خودروها مناسب اسقاط است و حق با شماست اما خب اگر شرط به عنوان کنونی یا بدتر پیش رود، بهتر است که نفع تنها برای اتکالی به این دو خودرو بلکه برای خرید هر خودرو و کالایی به این موضوع قناعت کنید، تا در آینده و این اقتصاد توری می تضرر نشوید.

جک S5 نئوفیس دارای کابینای با صندلی‌های چرمی، نمایشگر لمسی ۸ اینچی، سیستم تهویه مطبوع دوگانه، سانروف و امکاناتی مانند کروزر کنترل، دوربین عقب و سنسورهای پارک است. فضای داخلی جادار و صندوق عقب ۵۰۵ لیتری، آن را برای خانواده‌ها مناسب می‌سازد. همچنین، سیستم ورود و اسارت بدون کلید، فرمان برقی حساس به سرعت و سیستم مولتی مدیا با قابلیت اتصال به بلوتوث و Android Auto، از دیگر ویژگی‌های رفاهی آن است. رنو کپچر ۲۰۱۶ با صندلی‌های پارچه‌ای با طراحی خاص، نمایشگر لمسی ۷ اینچی، سیستم تهویه مطبوع اتوماتیک و امکاناتی مانند کروزر کنترل، دوربین عقب و سنسورهای پارک، تجربه‌ای راحت و دلنشین را فراهم می‌کند. صندوق عقب ۳۷۷ لیتری آن، برای اسباب‌کشی روزمره کافی است. همچنین، سیستم اسارت دزدی‌ها هوشمند، کارت قفل و اسنارت هوشمند رنو، این‌ها را از جمله برقی و تاشونده با گرمکن و سیستم صوتی با کیفیت از دیگر امکانات رفاهی آن محسوب می‌شوند.

مشخصات فنی و عملکرد

جک ۵۵ نیوفیس مجهز به موتور ۱.۵ لیتری توربوشارژ با قدرت ۱۷۱ اسب بخار و گشت ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت و دو کلاچ به چرخ‌های جلو منتقل می‌شود. شتاب صفر تا ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت در ۷.۵ ثانیه در هر ۱۰۰ کیلومتر است. حداکثر سرعت این خودرو به ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت و غقب نیز پیشینی نیمه‌مستقل است که احتاجی و پایداری مناسبی را در مقابل رنو کچپر ۲۰۱۶ با موتور ۱.۲ لیتری توربوشارژ، قدرت ۱۲۰ اسب بخار و گشتاوت ۱۸۰ کیلومتر بر ساعت و دو کلاچ EDC، انتقال قدرت به چرخ‌های جلو انجام می‌دهد. شتاب صفر تا ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت در ۷.۵ ثانیه در هر ۱۰۰ کیلومتر است. حداکثر سرعت این خودرو به ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت و فرمان برقی نیز از دیگر ویژگی‌های آن است.

استهلاک و هزینه‌های نگهداری

جک ۵۵ نیوفیس با بهره‌گیری از موتور توربوشارژ و گیربکس دو کلاچه، عملکرد فنی قابل قبولی ارائه می‌دهد. با این حال، این ترکیب فنی نیازمند نگهداری دقیق و منظم است. تعویض به‌موقع روغن موتور، فیلترها و استفاده از قطعات با کیفیت، برای جلوگیری از بروز مشکلات جدی ضروری است. در صورت عدم رعایت این موارد، هزینه‌های تعمیراتی مانند تعویض توربوشارژر یا گیربکس می‌تواند به‌مبالغ قابل توجهی برسد. رنو کپچر ۲۰۱۶ به دلیل طراحی مهندسی دقیق تر و کیفیت ساخت بالاتر، استهلاک کمتری نسبت به جک ۵۵ دارد. سرویس‌های دوره‌ای منظم و استفاده از قطعات اصلی، می‌تواند عمر مفید خودرو و افزایش آن را دهد و هزینه‌های نگهداری را کاهش دهد. با این حال، هزینه‌های تعمیراتی در صورت بروز مشکلات جدی، به دلیل آلودگی بون قطعات، ممکن است بالاتر باشد.

حساسیت به کیفیت بنزین

چک ۵۵ نیوفیس به دلیل استفاده از موتور توربوشارژر، به کیفیت بنزین حساس است. اما با کاهش عملکرد موتور، افزایش مصرف سوخت و حتی آسیب به قطعاتی مانند توربوشارژر، افزایش یافته است. این موضوع می‌تواند به یک چالش جدی برای مالکان تبدیل شود. استفاده از بنزین با کیفیت مناسب است. با این حال، به دلیل طراحی مهندسی موتور، حساسیت کمتری نسبت به چک ۵۵ دارد. استفاده از بنزین با کیفیت مناسب و بهره‌مندی از تضمین کند.

کیفیت ساخت و تجربه رانندگی

چک ۵۵ یونیس نسبت به نسل قبلی خود پیشرفت‌های محسوسی در کیفیت مونتاژ، جنس داشبورد و قطعات کابین داشته است. باین حال، همچنان در برابر رقیب‌های وراتانی، جای پیشرفت دارد. صدای موتور در سرعت‌های بالا به داخل نفوذ می‌کند و سیستم تعلیق روی دست‌اندازهای متوالی ضربات را کامل جذب نمی‌کند. همچنین کیفیت مواد مصرفی در کابین مانند روکش صندلی‌ها، در دراز مدت مستعد فرسایش هستند. در مقابل، نور ۲۰۱۶ با کیفیت ساخت بسیار بالا، دوام بیشتری در برابر تابش آفتاب و رطوبت و یکنواختی بیشتری در سیستم تعلیق نرم‌تر، تجربه‌ای متفاوت‌تر را همراهی می‌دهد. هرچند در بازار ایران قطعات یدکی آن گران‌تر هستند اما در طول زمان نیاز کمتری به تعمیرات مکرر دارد. به طور کلی، کچرا خودرویی که استهلاکات کم‌تری می‌شود، البته به شرط استفاده از سوخت مرغوب و سرویس منظم.

بررسی نهایی از نظر استهلاک

در مجموع، چک ۸۵ نیوفیس با وجود قیمت مناسب‌تر و امکانات رفاهی قابل قبول، نیا به کیفیت پایین است. در مقابل، رنو کپچر ۲۰۱۶ با کیفیت ساخت بالاتر و استهلاک کم به دنبال خودرویی با دوام بیشتر و هزینه‌های نگهداری کمتر هستند. با این حال، هزینه قطعات یدکی، از چالش‌های احتمالی مالکیت این خودرو محسوب می‌شود.

ایمنی و تجهیزات حفاظت

جک ۸۵ نفیوس در بخش ایمنی با تجهیزات ای مانند ۴ ایربگ (راننده، سرنشین و جانبی جلو)، سیستم ترمز ABS، EBD، کنترل پایداری (ESC)، کنترل شروع حرکت در سربالایی (HAC) و سیستم ضد سرقت ایموپالایزر، سطح قابل قبولی از ایمنی را ارائه می‌دهد. سیستم کنترل فشار باد تایر (TPMS) نیز به صورت استاندارد روی خودرو نصب شده است. با این حال، نبود ایربگ‌های پُردهای یا سیستم هشدار تصادف از نقاط ضعف این خودرو است که در خودروهای رقیب وارداتی دیده می‌شود. به‌طور کلی، ایمنی آن در سطح خودروهای میان‌رده بازار است. در طرف دیگر، نو کچر با ۴ ایربگ (دو ایربگ جلو، جانبی و پُردهای)، ترمز ABS و EBD، سیستم کنترل کشش (TCS) و پایداری الکترونیکی (ESP)، عملکرد قوی‌تری در بخش ایمنی دارد. سیستم هشدار نقطه کور، ترمز اضطراری خودکار و کنترل حرکت در سراسیمایی از ویژگی‌هایی هستند که افزودن‌دهای اروپایی را در این خودرو منعکس می‌کنند. همین ویژگی‌ها باعث شده کچر در تست‌های ایمنی یورو ان کپ، ۵ ستاره کامل را کسب کند.

بیشترین افزایش داخلی					بیشترین کاهش خارجی				
۱	دنا پلاس ۶ دنده توربو	۱۴۰۴	+۲۱۵	۱۱۶۵ میلیون تومان	۱	تویوتا لاین هیبرید	۱۴۰۱	-۶۰۰	۲,۸۵۰ میلیون تومان
۲	پژو ۲۰۷i ۶ دنده ای	۱۴۰۳	+۱۶۵	۸۹۰ میلیون تومان	۲	لاماری ایما هیبرید	۱۴۰۳	-۸۰	۲,۵۶۰ میلیون تومان
۳	دنا پلاس ۶ دنده توربو	۱۴۰۳	+۱۵۰	۱,۰۲۰ میلیون تومان	۳	هایما S۷ پلاس	۱۴۰۳	-۴۰	۱,۸۰۹ میلیون تومان
۴	ساینا دنده ای S-۱۴۰۳		+۷۰	۵۶۵ میلیون تومان	۴	کی ام سی T۹-۲ لیتر	۱۴۰۴	-۲۰	۲,۸۸۰ میلیون تومان
۵	پژو ۲۰۶ تیپ ۲-۱۴۰۲		+۳۰	۷۱۵ میلیون تومان	۵	دیگنی تی پرستیم-۱۴۰۴		-۱۰	۲,۷۲۰ میلیون تومان

بیشترین افزایش داخلی					بیشترین کاهش خارجی				
۱	کی ام سی E۱۷-۱۴۰۲		+۶۰۰	۱,۹۵۰ میلیون تومان	۱	سمند سورن ELX-۱۴۰۴		-۲۲۰	۷۰۵ میلیون تومان
۲	فیدلیتی پرایم ۷ نفره-۱۴۰۳		+۷۰	۲,۲۱۰ میلیون تومان	۲	پژو ۲۰۷i دنده ای-۱۴۰۴		-۸۵	۹۱۵ میلیون تومان
۳	کستریم TXL ۲ لیتر-۱۴۰۳		+۵۰	۳,۸۵۰ میلیون تومان	۳	کوییک دنده ای ساده-۱۴۰۴		-۱۵	۴۹۰ میلیون تومان
۴	اموی ام Pro IEX۵-۱۴۰۲		+۵۰	۱,۶۰۰ میلیون تومان	۴	کوییک دنده ای ساده-۱۴۰۳		-۱۰	۴۸۵ میلیون تومان
۵	فیدلیتی پرایم ۷ نفره-۱۴۰۴		+۳۰	۲,۰۹۰ میلیون تومان	۵	کوییک دنده ای S-۱۴۰۴		-۱	۴۸۵ میلیون تومان

چراغ چک

بازار خودرو افسار گسیخته؛

نه جان خرید دارد، نه توان سقوط

در روزهایی که دلار عقب‌نشینی کرده، اکثر بازارها درگیر رکود و نگرین هستند و طلا روند کاششی دارد، بازار خودرو بی‌اعتنا به همه چیز، راه خودش را می‌رود. نه از سقوط می‌ترسد، نه از ثبات خوشحال می‌شود. گاهی با جهشی عجیب به مرزهای تخیل نزدیک می‌شود و گاهی در رکودی مطلق دست و پا می‌زند. بازار خودرو حالا نه سقف دارد، نه کف، نه مسیر دارد، نه مقصد. فقط سرگردانی مطلق.

تهدادو سال از زمانی می‌گذرد که خودرو یکی از گزینۀهای محبوب برای حفظ ارزش پول بود. مردم در مواجهه با تورم، آن را به‌عنوان پناهگاهی مطمئن می‌دیدند اما حالا، این بازار هم از آن نقش سنتی خودش فاصله گرفته. دیگر نه خریدار مطمئنی مانده، نه فروشنده‌ای که بداند چه می‌فروشد. بازار خودرو عملاً تبدیل شده به صحنه‌ای از یک بازی روانی؛ جایی که احساسات جمعی، جای تحلیل را گرفته‌اند.

وضعیت امروز خودرو، بیش از آنکه نتیجه یک عامل اقتصادی باشد، حاصل بی ثباتی تصمیم گیری ها، اطلاعات قطره چکانی و سردرگمی عمومی است. مردم نمی دانند خودرو بخردند یا صبر کنند. قیمت بالا برود یا پایین بیاید، مهم نیست؛ آنچه این بازار را فلج کرده، فروپاشی اعتماد است. دیگر هیچ کس نه به بازار ایمان دارد، نه به سیاست گذار. همه فقط نظاره گرند و نظاره گر بودن، در اقتصاد به سیاهترین لحظه ای دارد، یعنی ضرر قطعی.

کسی دیگر به تحلیل‌های تکنیکال یا خبرهای روز اهمیت نمی‌دهد. شاید یک شایعه از توفیر یا اینستاگرام بتواند بازی را تکان دهد یا شاید یک سیل رسانه‌ای هم نتواند بازار را تکان دهد. نه سفته‌بازها تحلیل می‌کنند، نه خریداران عادی می‌دانند چه می‌خواهند. همه منتظرند تا ببینند بقیه چه می‌کنند و این یعنی ما با یک بازار بدون لیدر طرفیم؛ بازی که از هیچ سبک‌تالیی پیروی نمی‌کند. شاید برای اولین بار، بازار خودرو نه این‌بار از آینده اقتصاد که نمدادی از گم‌گشتگی آن شده است. جایی که تصمیم‌گیری نه بر پایه داده، بلکه بر اساس حدس و ترس انشکلی می‌گیرد. و این دشمنان‌ای خطرناک است؛ اینکه سرمایه اجتماعی در بازارها، آرام آرام در حال فروپاشی است.

در این وانفسا، حتی خودِ خودِرو هم از یک کالای مصرفی یا سرمایه‌ای، تبدیل شده به نمادی از آشوب عمومی؛ کالایی که دیگر نه کسی با میل می‌خرد، نه با اعتماد می‌فروشد. تنها چیزی که باقی مانده، انتظار است و هیچ بازاری با انتظار، نمی‌چرخد.

لرزش ترمز در سرعت بالا: تحلیل علل و راهکارهای پیشگیرانه

یکی از رایج‌ترین مشکلاتی که رانندگان هنگام ترمز گرفتن در سرعت‌های بالا تجربه می‌کنند، لرزش خودرو است؛ لرزشی که گاهی در پدال ترمز احساس و گاهی به فرمان منتقل می‌شود. این پدیده، برخلاف تصور عموم از رتباط مستقیمی با نحوه رانندگی دارد و نشانه‌ای از فرسودگی یا تغییر شکل در اجزای سیستم ترمز، به‌ویژه دیسک، وقتی دیسک ترمز تاب برمی‌دارد و سطح آن از حالت یکپارخت خارج می‌شود، تماس لنت با آن به‌درستی انجام نمی‌شود و این ناهمگنی، لرزش ایجاد می‌کند. یکی از دلایل اصلی این اتفاق، گرم شدن بیش از حد دیسک ترمز است؛ محلی که اغلب در شرایط رانندگی شهری، ترافیک‌های مداوم یا در جاده‌های کوهستانی و سراسیمه رخ می‌دهد. در چنین مواقعی، راننده ناچار است بارها و بارها ترمز بگیرد و این ترمزگیری‌های مکرر، باعث افزایش دمای دیسک می‌شود. اگر خشک‌کاری به‌درستی انجام نشود، دیسک تغییر شکل می‌دهد و همین موضوع باعث تاب برداشتن و بروز لرزش می‌شود. اما خبر خوب این است که می‌توان با تغییر در شیوه رانندگی، از این اتفاق جلوگیری کرد. یکی از مهم‌ترین اقدامات، رعایت فاصله مناسب با خودروی جلویی و پرهیز از ترمزهای ناگهانی است. وقتی راننده فردی دارد که سرعت خود را به‌آرامی کم کند، دیگر نیازی به فشار ناگهانی روی ترمز نیست و همین موضوع به کاهش استهلاک سیستم کمک می‌کند. همچنین استفاده از دنده سنگین به‌ویژه در سراسیمه‌ها باعث می‌شود بخشی از فرآیند کاهش سرعت به‌عده موتور باشد و فشار کمتری به ترمز وارد شود. نکته مهم دیگر، استفاده از قطعات باکیفیت و استاندارد است. دیسک‌ها و لنت‌های ارزان قیمت که با ظاهر فریبنده و قیمت پایین عرضه می‌شوند، معمولاً از مواد اولیه نامرغوب ساخته شده‌اند و در برابر گرما مقاومت کافی ندارند. در نتیجه خیلی زود تغییر شکل می‌دهند و هزینه‌های مضاعفی به راننده تحمیل می‌کنند.

کلاس خودرو

یاما پیر کار؛ جایی که مهندسی بی مرز آغاز
می شود

دنیای پر هیاهوی صنعت خودرو سازی، دستهای از خودروها هستند که نه برای خیابانهای شلوغ طراحی شده‌اند و نه حتی برای پیستهای موتوبلی. این دسته که با نام «هایپر کار» شناخته می‌شوند، نماد نهایلی است؛ فناوری و جاه‌طلبی در طراحی خودرو هستند؛ سگمنتی فراتر از پرکار که در آن مهندسان و طراحان مرزهای رایج مهندسی را پشت سر می‌گذارند. هایپر کارها برخلاف خودروهای اسپرت یا سوپر کارهای خاص، دنبال در تعداد بسیار محدود تولید می‌شوند. قیمت‌هایی نجومی دارند و معمولاً در اختیار کلکسیونرها، سرمایه‌گذاران خاص یا دهبایی هستند که اعتبار تکنولوژی‌کنانند. آنچه یک خودرو وارد این سگمنت می‌کند، فقط سرعت یا توان نیست؛ بلکه ترکیبی از تاپ‌گیری خارق‌العاده، فناوری‌هایی برگرفته از فرمول یک، استفاده متریال‌های فوق سبک و طراحی‌های آیرودینامیک اریکال است. گران‌ترین، یا تان‌پیش از بیش از ۱۵۰۰ اس‌بخار و حداکثر سرعت فراتر از ۴۲۰ کیلومتر بر ساعت، یکی از شناخته‌شده‌ترین چهره‌های این گروه است. از سوی دیگر، برندهایی مانند پگانی، مک‌لان و ریماک، سال‌های اخیر رقابت را وارد مرز حمل‌آیه تازه کرده‌اند. به‌ویژه حضور هایپر کارهای تمام‌الکتریکی مانند Rimac Nevera نشان می‌دهد که نبدن این سگمنت، ترکیبی از عملکرد و فشار و فناوری پاک خواهد بود. با برقی شدن صنعت خودرو سازی و اشتغال فوق سریع خودروهای قوی، هایپر کارها در حال تجربه جهانی کاملاً جدید و متنوع هستند. بایت، هایپر کارها صرفاً خودرو نیستند؛ آنها ویرتزی از آینده تلاش روهو سازی‌اند. در جهانی که خودروهای اقتصادی برای ابقا باشند می‌کند، هایپر کارها آمده‌اند تا ثابت کنند مهندسی، اگر از یاد باشد می‌تواند رؤیاها را به واقعیت تبدیل کند.

بررسی حقوقی دستور تخلیه پس از انقضای مدت اجاره با تاکید بر قانون جدید دادگاه صلح

تخلیه در ۷۲ ساعت

رسیدگی ماهوی، بتواند از ادامه تصرف غیرقانونی جلوگیری نماید. این مقاله با توجه به تحولات جدید از جمله ایجاد دادگاه صلح و لزوم امضای دو شاهد در ذیل قرار داد اجاره، به بررسی ابعاد قانونی این موضوع می‌پردازد.

مبنای قانونی صدور دستور تخلیه
بر اساس ماده ۴ قانون روابط موجر و مستاجر مصوب ۱۳۷۶ منقضی شده باشد، موجر می تواند تقاضای صدور دستور در صورتی که قرار داد اجاره به صورت کتبی با مدت معین

در باره بساز بفروش هایی که برای دور زدن شهرداری، در ختان را اجاره می کنند

تا ظاهر را حفظ کرده و پایان کار بگیرند

چنارهای ۵۰ میلیونی برای پایان کار قلابی

● قیمت هر درخت ۵۰ میلیون تومان

بدون هزینه جرثقیل و کاشت و خدمات دیگر است

● به گفته عضو شورای شهر

این مسئله باعث تخریب چهره شهرداری و بی اثر کردن قوانین می شود

ترفند که به نظر می رسد یک راه ساده و ارزان برای دور زدن قوانین باشد، در واقع در دل خود جالشی بزرگتر نهفته دارد. سازندگان ساختمان ها با استفاده از این روش، نه تنها به دنبال کاهش هزینه های جریمه قطع درختان هستند، بلکه در این راه، به محیط زیست شهری نیز آسیب می زنند. در این گزارش، نگاهی داریم به پشت پرده این آگهی ها و واکنش مسئولان به این تخلفات که شاید در ظاهر بی ضرر به نظر برسند، اما عواقب آن ها می تواند فراتر از تصور باشد.

● **ترفندی عجیب برای فرار از جریمه**

در روزهای اخیر، آگهی هایی در سایت های خرید و فروش درخت برای دور زدن جریمه قطع درخت در تهران منتشر شده است. این آگهی ها تحت عنوان «فروش انواع درخت و درختچه جریمه شهرداری»، «درخت بن بالا برای پایان کار»، و «نهال کاج سرو برای پایان کار شهرداری» در یکی از پلتفرم های خرید و فروش کالا می شود. در این تبلیغات، درختانی مانند چنار، اقاچیا، نارون، زبان گنجشک و انواع درخت های مثمر برای جایگزینی درختانی که قطع شده اند، پیشنهاد می شود تا بتوانند شهرداری را برای عدم دریافت جریمه دور بزنند.

این موضوع توجه یکی از اعضای شورای شهر تهران را به خود جلب کرده است. حبیب کاشانی، خزانه دار شورای شهر تهران، در اسفند ۱۴۰۳ در جلسه صحن شورا به موضوع «اجاره درخت» برای دریافت پایان کار ساختمان ها اشاره کرد. به گفته او، در برخی سایت ها آگهی هایی منتشر شده که در آن ها اعلام می شود درختانی مانند چنارهای چندساله را برای صدور پایان کار اجاره می دهند و حتی ایرادات شهرداری را رفع می کنند. کاشانی این اقدام را نوعی دور زدن قانون

● **تحول جدید در مرجع صالح-دادگاه صلح**

با تصویب قانون جدید اصلاح ساختار رسیدگی قضایی، بخشی از صلاحیت های شورای حل اختلاف به دادگاه صلح منتقل شده است. بنابر این، مرجع صالح برای تقاضای دستور تخلیه، دادگاه صلح مستقر در مجتمع قضایی محل وقوع ملک می باشد. این دادگاه ها با هدف تسریع در رسیدگی های ساده تر و کم هزینه تر تشکیل شده اند.

● **شرایط لازم برای صدور دستور تخلیه**

برای صدور دستور تخلیه فوری، شرایط زیر الزامی است:
۱. وجود قرار داد اجاره کتبی با مدت معین
۲. امضای موجر و مستاجر در قرار داد
۳. وجود دو امضای شاهد در ذیل قرار داد (به عنوان تایید کنندگان صحت امضای طرفین)
۴. پایان یافتن مدت اجاره بدون تمدید

بخواین بیشتر از ۵۰ میلیون هزینه کاشت هر درخته. جرثقیل و کاشت و خدمات دیگه رو هم باید جدا حساب کنیم. اگر بخوای جریمه ندی باید همه این کار ها رو انجام بدی اما باید ببینیم میشه جرثقیل داخل حیاط بیاد یا نه؟ مجبور هستی که درخت خشک رو جابه جاکنی. اصل کار بالا های درخته که همسایه ها می بینن، بقیه اش کاری نداره.»

● **مراقب کلاهبرداران باشید**

حمیدرضا صارمی، معاون معماری و شهرسازی شهرداری تهران درباره این تخلفات به هفت صبح می گوید: «در حد یک خبر این مسئله را شنیدیم. حوزه فضای سبز تخصصی است و کارشناسان مربوطه کاملاً به این موضوعات اشراف دارند. ممکن است تخلفاتی وجود داشته باشد، اما تاکنون تخلف مستندی به دست ما نرسیده که صحت آن را تایید کنیم.» او با اشاره به برخی سایت ها که آگهی هایی در این باره منتشر می کنند، می گوید: «گاهی تبلیغ هایی می نویسند ولی در آخر که ورود پیدا می کنید می بینید پوچ است و نوعی کلاهبرداری است. فردی می گوید درختی برای پایان کار اجاره می دهد اما آن درخت خشک می شود و شهرداری در هر صورت فرد را جریمه خواهد کرد.»

به گفته صارمی، شهرداری در سطح نواحی رصد انجام می دهد و متوجه این اتفاقات می شود: «این درختان را باید با تریلی نقل و انتقال دهند. در این شهر نباید یکبار با این موارد برخورد کنیم و ببینیم چرا درخت ۱۰ متری در سطح شهر پشت جرثقیل است و به ساختمانی وارد می شود؟» معاون شهردار تهران با اشاره به اینکه جریمه درختان کوچک زیاد نیست و افراد در رابطه با درختان کوچک عموماً تخلف نمی کنند، می گوید: «اما جریمه درختان بزرگ زیاد است و افراد اگر بخواهند اجاره کنند خب فردی باید ببیند که این درخت وارد ساختمانی می شود یا نه؟ یک اسباب کشی در خیابان با نپسان قابل تشخیص است. برای انتقال یک درخت با بن بالا جرثقیل نیاز است. یک نفر باید انتقال این درختان را ببیند.»

او می گوید «تخلفات را انکار نمی کنیم»؛ اما این موضوع را مستدل نمی داند: «جابه جایی درخت بالای ۱۰ سال که جریمه سنگین دارد. کار سختی است و به راحتی انجام نمی شود و اگر هم انجام دهند حضور تیربرق و سایر موانع امکان این کار ها را نمی دهد. این درختان مانند پازل نیستند که بزنند و بچسباندن. سخت است تصور کنیم این اقدام به راحتی انجام می شود.» صارمی تاکید می کند: «اگر متوجه شویم که

جامعه

روزنامه صبح ایران | سال پانزدهم | شماره ۴۰۳۸ | چهارشنبه | ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۴

۵. نبود دعوای حقوقی ماهوی از سوی مستاجر در ارتباط با اجاره یا مالکیت

● **فرایند در خواست**

مالک یا وکیل قانونی او با ارائه درخواست به دادگاه صلح محل وقوع ملک، به همراه اصل قرارداد اجاره و مدارک هویتی، تقاضای صدور دستور تخلیه را ثبت می نماید. دادگاه بدون نیاز به تشکیل جلسه، در صورت احراز شرایط قانونی، ظرف مدت کوتاهی (معمولاً ظرف ۷۲ ساعت)، دستور تخلیه را صادر می نماید.

● **نکات مهم حقوقی و کاربردی**

■ دستور تخلیه، برخلاف رای قضایی، قابل تجدیدنظر یا فرجام نیست، مگر اینکه مستاجر در مهلت قانونی دعوای حقوقی مرتبط مطرح کند.

■ در صورت استنکاف مستاجر از تخلیه پس از ابلاغ

فرد این تخلف را انجام می دهد طبق قانون برای قطع درخت فرد را جریمه خواهیم کرد. مطمئن باشید شهرداری تهران با نظارت مستمر، در تلاش است تا چنین تخلفاتی را شناسایی کند.»

● **توقف بازی با ریه تنفسی شهر**

تخلفاتی همچون اجاره درخت برای فرار از جریمه های شهرداری، نه تنها چالشی جدی برای قوانین محیط زیستی تهران به شمار می روند، بلکه می تواند ضربه ای مهلک به فضای سبز و هویت شهری وارد کنند. این نوع رفتار ها که در ظاهر به عنوان ترفندهایی ساده برای کاهش هزینه ها به نظر می رسند، در عمل به بی اعتبار کردن قوانین و همچنین از بین بردن دلیلی ارزشمندترین منابع شهری یعنی درختان منجر می شوند.

برای مقابله با این معضل، ابتدا باید شفاف سازی بیشتری در مورد قوانین مربوط به حفاظت از درختان صورت گیرد. از سوی دیگر، شهرداری باید اقدامات نظارتی خود را شدت بخشد و از فناوری های نوین مانند سیستم های رصد آنلاین و گزارش دهی مردمی برای شناسایی این تخلفات بهره برداری کند. همچنین، همکاری بیشتر با نهادهای حقوقی و افزایش مجازات ها برای کسانی که به این روش ها متوسل می شوند، می تواند به طور قابل توجهی از ادامه این تخلفات جلوگیری کند.

با این حال، حفظ فضای سبز و درختان تنها به عهده یک نهاد نیست و باید همه نهادها و نسبت بدان حساسیت داشته باشند. افزودن مجازات های غیرنقدی می تواند به عنوان راه حل مقطعی در نظر گرفته شود اما تغییر نگرش شهروندان در خصوص فضای سبز شهری یکی از برنامه های بلندمدت برای مدیریت منابع طبیعی و فضای سبز باید در اولویت آموزشی قرار گیرد.

دستور، اجرای احکام با استفاده از ضابطین قضایی وارد عمل می شود.

■ در موارد خاص و با تشخیص مرجع اجرا، ممکن است به مستاجر مهلت تخلیه حداکثر یک ماهه داده شود.
■ عدم وجود دو شاهد ذیل قرار داد اجاره، باعث رد درخواست دستور تخلیه فوری خواهد شد و موجر ناچار به طرح دعوی تخلیه در دادگاه حقوقی خواهد بود که فرآیندی طولانی تر دارد. در شرایطی که مستاجر پس از پایان مدت اجاره از تخلیه ملک امتناع می ورزد، دستور تخلیه فوری در صورت رعایت شرایط قانونی، ابزاری مؤثر و سریع برای استیفای حق موجر است. شناخت دقیق مقررات مربوط به دادگاه صلح و الزامات تنظیم قرارداد اجاره از جمله امضای دو شاهد، از اهمیت بالایی برخوردار است و می تواند مانع از ایجاد مشکلات حقوقی آتی گردد.

۷

حمیدرضا صارمی، معاون

معماری و شهرسازی شهرداری

تهران، با اشاره به برخی سایت ها

که آگهی هایی در این باره منتشر

می کنند، می گوید: «گاهی

تبلیغ هایی می نویسند ولی در

آخر که ورود پیدا می کنید می بینید

پوچ است و نوعی کلاهبرداری

است. فردی می گوید درختی

برای پایان کار اجاره می دهد

اما آن درخت خشک می شود و

شهرداری در هر صورت فرد را

جریمه خواهد کرد.»

به گفته صارمی، شهرداری در

سطح نواحی رصد انجام می دهد

و متوجه این اتفاقات می شود:«

این درختان را باید با تریلی نقل

و انتقال دهند. در این شهر نباید

یکبار با این موارد برخورد کنیم

و ببینیم چرا درخت ۱۰ متری در

سطح شهر پشت جرثقیل است و

به ساختمانی وارد می شود؟«

زهره‌بین

کمپین هایی که زندگی انسان ها و زمین را تغییر می دهند

بذر امید در دل خاک

کمپین های مردمی نشان می دهند که مشارکت های کوچک می تواند تغییرات بزرگ اجتماعی و زیست محیطی ایجاد کند

شکوفه عصاره
کارشناس ارشد علوم اجتماعی

روز جهانی زمین فرصتی است تا به اهمیت زمین و مسئولیت اجتماعی مان در قبال آن توجه کنیم. به عنوان بستر حیات و زیستگاه انسان ها و سایر موجودات زنده، نیازمند مراقبت و حفاظت است. در دنیای امروز، رفتار های انسانی، به ویژه در جوامع صنعتی، به طور فزاینده ای به تخریب محیط زیست، آلودگی زمین منجر شده است، رها کردن پسماندها در طبیعت، افزایش زباله سوزی، عدم بازیافت و استفاده نادرست از منابع طبیعی، نه تنها به تخریب اکوسیستم ها آسیب می زند، بلکه سلامت جامعه را نیز به خطر می اندازد. از منظر جامعه شناسی، توجه به زمین و حفظ آن به عنوان یک مسئولیت اجتماعی، به معنای درک عمیق تری از ارتباطات انسانی و تأثیرات متقابل ما بر محیط زیست است. رفتار های ما در قبال زمین، بازتابی از ارزش ها، نگرش ها و فرهنگ های ماست. بنابر این، تغییر در این رفتار ها نیازمند تغییر در نگرش های اجتماعی و فرهنگی است. این تغییرات می توانند از طریق آموزش، آگاهی بخشی و مشارکت در فعالیت های اجتماعی به وقوع بپیوندند.

یکی از این فعالیت های اجتماعی قابل تحسین، کمپین «جمع آوری درختی» است که در سال ۱۳۹۲ در تبریز آغاز شد و به سرعت در سراسر کشور گسترش یافت. این کمپین با هدف جمع آوری درختان پلاستیکی بطری ها و تبدیل آن ها به ویلچر برای نیازمندان شکل گرفته است. اعضای این کمپین با جمع آوری درخت های پتری و فروش آن ها، از درآمد حاصل، ویلچر برای معلولین خریداری می کنند. این اقدام نه تنها به کاهش زباله های پلاستیکی کمک می کند، بلکه به افراد یادآوری می کند که حتی با اقداماتی کوچک، می توان تأثیر بزرگی بر محیط زیست و زندگی دیگران بگذارد. کمپین «جمع آوری درختی» به طور نزدیکی بر مسئولیت پذیری اجتماعی و همدلی میان شهروندان تأکید دارد. این حرکت نه تنها به کمک به نیازمندان می پردازد، بلکه نشان دهنده قدرت همکاری اجتماعی در ایجاد تغییرات پایدار است. در واقع، این کمپین به عنوان یک الگوی موفق، اهمیت همیار و همکاری جمعی را در ارتقاء کیفیت زندگی و محیط زیست به تصویر می کشد.

از سوی دیگر، کمپین «هذر پاکیزگی» به عنوان یک حرکت خودجوش از سوی جوانان، پس از مراسمات عزاداری در محرم و صفر به پاکسازی خیابان های می پردازد. این اقدام نه تنها نشان دهنده مسئولیت پذیری اجتماعی جوانان، بلکه تلاشی برای حفظ محیط زیست و زیبایی های شهری نیز هست. آلوده کردن خیابان ها به ویژه در این ایام، نه تنها ناپسند است، بلکه برای روحیه جمعی شهروندان تأثیر منفی می گذارد. در مقابل، جوانانی که با انگیزه به پاکسازی شهر می پردازند، الگویی از همبستگی و اراده جمعی برای تغییرات مثبت در جامعه هستند. کمپین «هذر پاکیزگی» می تواند فرهنگ پاکیزگی و مسئولیت پذیری اجتماعی را ترویج کند و به سمت ایجاد جامعه ای پایدار تر حرکت کند.

این دو کمپین، نشان می دهند این هستند که با مشارکت فعال شهروندان، می توان به اهداف اجتماعی و زیست محیطی بزرگ دست یافت. در کنار این کمپین ها، نوآوری های علمی نیز می توانند به بهبود وضعیت زمین ما کمک کنند. «بذر تسکاور»، تازه ترین اختراع یک شرکت دانش بنیان خوزستانی، به عنوان یک فناوری نوین در زمینه احیای منابع طبیعی و حفاظت از محیط زیست معرفی شده است. این بذر به طور کنترل شده در مناطق آسیب دیده، بیابانی و فرسایش یافته، پرانکند می شود و باطراحی خاص خود، بدون نیاز به شخم و آبیاری قادر است در برابر تغییرات اقلیمی، حشرات و کمبود آب مقاومت کرده و به ترمیم اکوسیستم ها و افزایش پوشش گیاهی کمک کند. این فناوری به دلیل قابلیت های منحصر به فرد، می تواند به عنوان یک راهکار مؤثر در مقابله با چالش های زیست محیطی مورد استفاده قرار گیرد و مکمل مناسبی برای تلاش های اجتماعی به حساب آید. با بهره مندی از این فناوری نوین، می توانیم به ترمیم منابع طبیعی و حفاظت از محیط زیست کمک کنیم و به ایجاد یک آینده پایدار برای نسل های آینده امیدوار باشیم. نخبگان خوزستانی این شرکت دانش بنیان که پیش تر به طراحی و تولید شونده های سازگار با محیط زیست و شست و شوی پلیکان های آغشته به مواد نفتی پرداخته بودند، این بار با ابداع بذر تسکاور، گامی جدید در جهت کمک به محیط زیست برداشته اند. این نوآوری، ادامه دهنده تلاش های آنان در حفاظت از محیط زیست و احیای منابع طبیعی است و نشان دهنده تعهد عمیق آنان به آینده ای پایدار تر و سالم تر برای کره زمین می باشد.

بی تردید، حفاظت از محیط زیست و مسئولیت اجتماعی در قبال زمین، بازتاب دهنده تعهد و آگاهی جمعی ما به عنوان یک جامعه است. برای رسیدن به یک جامعه پایدار، لازم است که به این واقعیت پی ببریم که هر فرد می تواند نقشی کلیدی در تغییرات مثبت ایفا کند. در این راستا، تغییر رفتار های روزمره و حمایت از نوآوری های علمی نه تنها به بهبود شرایط زیست محیطی کمک می کند، بلکه می تواند به تقویت انسجام اجتماعی و ایجاد حس همبستگی میان اعضای جامعه نیز، منجر شود. با تمرکز بر تلفیق فعالیت های اجتماعی و فناوری های نوین و استفاده از انرژی های پاک، می توانیم گام بزرگی در جهت حفظ زمین و ترمیم آسیب های وارد شده به آن برداریم.

در عصر حاضر، شکل گیری فرهنگ مسئولیت پذیری جمعی به یکی از نیاز های ضروری جامعه تبدیل شده است. همه ما باید به طور فعال در حفظ منابع طبیعی مشارکت کنیم. اکنون تنها سوال باقی مانده این است که آیا دفتر امور بیابان های «سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور»، که به کاهش فرسایش خاک را در اولویت خود قرار داده، یا کارگروه ویژه بیابان زدایی «سازمان جهاد کشاورزی»، که به احیای کویر ها مشغول است، به این نوآوری ارزشمند توجه خواهند کرد یا خیر؟ آیا این نهادهای دیگر سازمان های دولتی که موظف به اقدامات مؤثر در این زمینه هستند، از بذر تسکاور حمایت خواهند کرد؟ یا این نوآوری نیز مانند صدها اختراع دیگر در پیچ و خم بروکراسی اداری گم می شود؟

کارت‌های بازی پکن

نگاهی به ۵ برگ برنده چین در جنگ تعرفه‌های ترامپ

چون هوآوی و ویوو باخته است. تازه‌ترین برنامه پکن، سرمایه‌گذاری هزار میلیارد دلاری طی ۱۰ سال آینده در حوزه هوش مصنوعی است. در واقع چین تنها کشوری است که امپراتوری فناوری آمریکا را به چالش کشیده است.

درس‌هایی از ترامپ دور اول

پس از اعمال تعرفه بر پنل‌های خورشیدی چین در سال ۲۰۱۸، پکن طرح «یک کمربند، یک راه» را سرعت بخشید تا به‌سوی نظم‌ی جهانی خارج از محور آمریکا حرکت کند. تجارت با آسیای جنوب‌شرقی، آفریقا و آمریکای لاتین تقویت شده و وابستگی چین به آمریکا کاهش یافته است. سهم آمریکا در صادرات سوویا به چین از ۴۰ به ۲۰ درصد رسیده و پکن هم‌زمان تولید داخلی را افزایش داده و رکورد واردات از برزیل را زده است. این اتفاق هم بازار کشاورزان آمریکایی را می‌گیرد و هم امنیت غذایی چین را تقویت می‌کند. دیگر آمریکا بزرگ‌ترین بازار صادراتی چین نیست؛ این جایگاه اکنون در اختیار جنوب‌شرقی آسیاست. چین در سال گذشته بزرگ‌ترین شریک تجاری ۶۰ کشور جهان بوده، درحالی‌که آمریکا تنها با نیمی از این تعداد رابطه مشابه داشته است. مازاد تجاری چین در پایان ۲۰۲۴ نیز به رکورد یک تریلیون دلار رسیده است. اینها به‌معنای بی‌اهمیتی آمریکا برای اقتصاد چین نیست اما نشان می‌دهد ایالات متحده نمی‌تواند به‌آسانی پکن را به گوشه رینگ براند.

جنگ تجاری میان دو اقتصاد بزرگ جهان اکنون وارد مرحله‌ای تمام‌عیار شده است. صادرات چین به آمریکا با تعرفه‌هایی تا ۲۴۵ درصد روبه‌رو شده و پکن نیز در پاسخ، واردات آمریکایی را تا ۱۲۵ درصد مشمول مالیات کرده است. مصرف‌کنندگان، بازارها و کسب‌وکارها در تلاطم بی‌سابقه‌ای قرار گرفته‌اند و بیم‌رکود جهانی بیش از پیش بالا گرفته. با وجود اعلام آمادگی دولت شی جین‌پینگ برای مذاکره، پکن هشدار داده در صورت لزوم «تا پایان راه» خواهد جنگید.

تحمل درد، تا حدی ممکن است

چین به‌عنوان دومین اقتصاد بزرگ دنیا، توان جذب فشارهای ناشی از تعرفه‌ها را بیشتر از کشورهای کوچک‌تر دارد. بازار داخلی عظیم آن، گرچه هنوز به بلوغ نرسیده، می‌تواند بخشی از بار را از دوش صادرکنندگان بردارد. دولت با ابزارهایی همچون یارانه لوازم خانگی یا تورهای ویژه بازنشستگان در تلاش است تقاضای داخلی را تحریک کند. سیاست‌های ترامپ در واقع انگیزه‌ای مضاعف به حزب کمونیست داده تا مصرف داخلی را فعال‌تر سازد. با این حال، بحران مسکن، بیکاری و نارضایتی نسل جوان، دولت را محتاط کرده و رسانه‌های رسمی با تکیه بر احساسات ملی‌گرایانه از مردم خواست‌اند «در طوفان‌ها کنار هم بایستند».

سرمایه‌گذاری برای آینده

چین دیگر فقط کارخانه جهان نیست؛ پکن سال‌هاست میلیارد‌ها دلار صرف توسعه فناوری‌های بومی کرده است؛ از انرژی‌های نو و هوش مصنوعی گرفته تا تراشه‌ها و خودروهای برقی. در همین راستا، چت‌بات دیپ‌سیک به‌عنوان رقیبی جدی برای چت‌جی‌پی‌تی معرفی شد و شرکت بی‌وای‌دی جای تسلا را به‌عنوان بزرگ‌ترین خودروساز برقی جهان گرفت. اپل نیز سهمی از بازار چین را به برندهایی

پنگه دنیا

وعده‌باز حرفه‌ای

مرور کارنامه ۱۰۰ روزه دولت ترامپ که با وعده‌های بزرگ آغاز شد

رامتین لطیفی
هفت صبح

روز نخست دولت ترامپ، همانقدر که شلوغ و پرماجرا بوده، پریاهم بوده است. رئیس‌جمهوری که با شعار بازگرداندن عظمت به آمریکا بازگشت، از همان ابتدا کوشید با سبیلی از فرمان‌های اجرایی، ارادش را بر ساختار فدرال تحمیل کند و نشان دهد با کسی شوخی ندارد. با کنگره‌ای در اختیار حزب خودش، دست‌ست برای تغییرات باز بود اما بسیاری از اقداماتش هنوز به نتیجه نرسیده‌اند یا سرنوشت‌شان چندان روشن نیست. شمار زیادی از فرمان‌هایش بیش از آنکه اجرایی باشند، بیانه‌هایی تبلیغاتی‌اند. از جمله «وضعیت اضطراری انرژی» که در همان روز نخست اعلام شد، با وعده کاهش قبض‌ها در سال آینده برخی وعده‌ها هم با یکدیگر در تضادند؛ برای مثال، از یک‌سوقول کاهش هزینه‌های زندگی را داده و از سوی دیگر، تعرفه‌هایی وضع کرده که می‌تواند قیمت‌ها را بالا ببرد.

قول کاهش قیمت‌ها؛ اما با نسخه‌ای ضدتوقیفی

نرخ تورم که در پایان دولت بایدن به ۳ درصد رسیده بود حالا در ماه مارس به ۲.۴ درصد کاهش یافته است. ترامپ، این افت را به حساب خودش گذاشته و گفته: «ما تورم را همین حالا حل کرده‌ایم.» اما بانک مرکزی هشدار داده است که طرح‌های او برای افزایش تعرفه‌ها، ممکن است آتش تورم را دوباره شعله‌ور کند. تعرفه‌ها در اصل مالیات‌هایی هستند که مصرف‌کنندگان می‌پردازند، حتی اگر به‌نام مجازات کشورهای خارجی وضع شده باشند. از سوی دیگر، ترامپ وعده داده بدهی ملی را به‌طور کامل پرداخت کند؛ وعده‌ای که در دوره نخست نیز داده بود و

پکن زمان عقب‌نشینی ترامپ را می‌داند پس از سقوط بازار سهام در پی اعلام تعرفه‌های سنسگین ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا بیشتر تعرفه‌ها را برای ۹۰ روز متوقف کرد. یکی از نقاط فشار، بازار اوراق قرضه دولتی آمریکا بود که اعتماد جهانی به آن دچار تزلزل شد. ترامپ بعدها گفت تعرفه‌ها «تا حد زیادی کاهش می‌یابد، اما صفر نخواهد شد.» چین با داشتن حدود ۷۰۰ میلیارد دلار اوراق آمریکایی، در این زمینه اهرمی بالقوه دارد؛ تنها ژاپن، آن هم به‌عنوان متحد واشنگتن، سهمی بالاتر از آن دارد. رسانه‌های چینی گاهی از «سلاح اوراق» سخن گفته‌اند اما کارشناسان هشدار می‌دهند استفاده از این ابزار هزینه‌هایی سنسگین برای خود چین دارد. فروش گسترده اوراق ممکن است به زبان شدید دارایی‌های چین و نوسان در بازار یوان منجر شود. یک پژوهشگر می‌گوید: «این بیشتر یک برگ مذاکره است تا یک سلاح اقتصادی.»

گلولی جهان در مشت معادن چین

اما آنچه چین در واقع می‌تواند به‌عنوان ابزار فشار به‌کار گیرد، سلطه‌اش بر معادن عناصر نادر خاکی است؛ موادی که برای تولید فناوری‌های پیشرفته حیاتی‌اند. فلزاتی مانند «دیسپرزیوم» برای موتور خودروهای برقی و توربین‌های بادی، یا «لترنیوم» برای پوشش‌های مقاوم حرارتی موتور جت. پکن در واکنش به تعرفه‌های ترامپ، صادرات هفت ماده معدنی کلیدی را محدود کرده؛ از جمله عناصری که برای ساخت تراشه‌های هوش مصنوعی حیاتی‌اند. طبق برآورد آژانس بین‌المللی انرژی، چین ۶۱ درصد تولید و ۹۲ درصد فزآوری این مواد را در اختیار دارد. گرچه استرالیا، ویتنام و ژاپن نیز وارد این حوزه شده‌اند اما حذف چین از زنجیره تأمین زمانبر خواهد بود.

شده‌اند. واکنش بازار سهام به این طرح منفی بوده و هزینه واردات برای شرکت‌ها و مصرف‌کنندگان آمریکایی بالا رفته است. نکته جالب اینکه برخلاف دوره نخست ریاست‌جمهوری‌اش، ترامپ این بار نسبت به افت بازار سهام واکنشی نشان نداده و حتی گفته «بازار به‌وقت مقتضی، خودش را پیدا می‌کند».

پایان جنگ او کراین؛ وعده‌ای بدون اجرا

در گردهمایی‌های انتخاباتی، ترامپ با قاطعیت وعده داد که جنگ روسیه و اوکراین را «قبل از ورود به دفتر ریاست‌جمهوری و ظرف ۲۴ ساعت از طریق تماس تلفنی» تمام خواهد کرد اما حالا، ۱۰۰ روز از آغاز دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش گذشته و نه‌تنها جنگ به پایان نرسیده، بلکه هیچ سال پایانی بایدن، به تنها هفت‌هزار نفر در مارس امسال رسیده است. البته هنوز اطلاعات شفافی درباره سیاست اخراج مهاجران و رعایت حقوق آنها منتشر نشده و ترامپ و دولت‌ش از این منظر مورد نقد قرار گرفته‌اند.

وعده کاهش قبض انرژی؛ هنوز در مسیر وعده

ترامپ وعده داد هزینه انرژی و برق را در مدت ۱۲ تا ۱۸ ماه به نصف یا حتی یک‌چهارم برساند. گاه با احتیاط گفته که اگر هم به آن میزان نرسد، لاف‌ل کاهش ملموسی رخ خواهد داد. این وعده اگرچه پرزرق‌وبرق است اما هنوز نتایج عملی از آن دیده نمی‌شود و تحلیلگران تحقق آن را با تردید می‌نگرند، به‌ویژه در سایه افزایش تعرفه‌ها و تنش‌های بازار.

تعرفه‌ها؛ وعده‌ای که عمل شد اما با تبعات سنگین

ترامپ از همان روزهای نخست کارزار انتخاباتی‌اش، وعده داده بود تعرفه‌هایی سراسری بر کالاهای خارجی وضع کند. این وعده، حالا اجرایی شده؛ ابتدا با هدف تنبیه کشورهایی چون چین، کانادا و مکزیک و سپس با فرمانی که آن را «روز آزادی» نامید. هرچند بعدها بخش بزرگی از این طرح تعدیل شد و به تعویق افتاد اما تعرفه‌های سنگین، در مواردی تا ۱۴۵ درصد بر کالاهای چینی اعمال

واشنگتن پست، عکس و تیتیر اصلی خود را به آغاز عملیات ساخت ورزشگاه و شهرک ورزشی و مسکونی در واشنگتن دی‌سی با هزینه یک میلیارد دلاری اختصاص داد.

نیویورک پست مدعی شده است که

سارق کیف‌دستی کریستی نوم، وزیر کشور آمریکا، مهاجری غیرقانونی بوده که پیش‌تر بارها به دلیل سرقت دستگیر و سپس آزاد شده است.

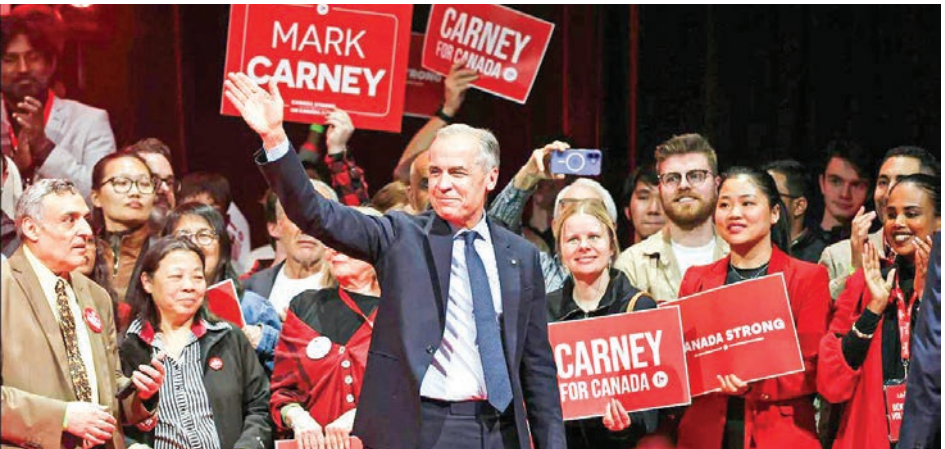
انتشار پوسترهای جدید و ویدیویی از پشت صحنه جدیدترین قسمت فرنچایز «ماموریت غیر ممکن»، کاربران را برای دیدن این فیلم در سالن‌های سینما و دنبال کردن صحنه‌های اکشن و محیروالعقول تام کروز روی پرده نقره‌ای به وجد آورد. اگر تام کروز یک آرزو در دلش داشته باشد، آن آرزو رونق دوباره سالن‌های سینما و بازگشت آن به شکوه سال ۲۰۱۸ است. پس از همه‌گیری ویروس کرونا و بسط و گسترش شبکه‌های اینترنتی، سالن‌های سینما آن جلوه سابق را ندارند و اگر در دوران پس از همه‌گیری، فیلم سینمایی «تاپ گان: ماوریک» با بازی کروز نبود تا مردم را دوباره به سالن‌های سینما بکشاند، ممکن بود سینما با خطر مرگ روبه‌رو شود. از این رو، بزرگانی نظیر استیون اسپیلبرگ از تام کروز با عنوان ناجی سینما یاد می‌کنند.

عکس روز

مردی که ترامپ را به چالش کشید، نخست‌وزیر کانادا شد

مارک کارنی: ما آماده‌ایم

تعرفه‌های ترامپ، انگیزه‌ای برای اتحاد ملی در کانادا به وجود آورد

معنای پیروزی لیبرال‌ها در برابر محافظه‌کاران

پیروزی لیبرال‌ها که پس از سال‌ها افول حمایت عمومی در دوران ترودو به دست آمد، نتیجه چند عامل کلیدی بود: کناره‌گیری ترودو، ظهور کارنی به‌عنوان چهره‌ای معتبر در برابر بحران تعرفه‌ها و فروپاشی آرای حزب دموکرات نوین که ره‌ی‌دهندگان ترقی‌خواه را به سمت لیبرال‌ها سوق داد.

در مقابل، محافظه‌کاران و پولیور که تا ژانویه ۲۰۲۵ با اختلاف ۲۵ امتیازی پیش‌شان بودند، نتوانستند موج ملی‌گرایشی علیه اظهارات جنجالی ترامپ مبنی بر تبدیل کانادا به «ایالت پنجاه‌ویکم» آمریکا را خنثی کنند. پولیور با شعار «کانادا اول» و وعده کاهش مالیات به میدان آمد و

مدرک دکترای اقتصاد از آکسفورد، از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۳ رئیس بانک مرکزی کانادا و از ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۰ رئیس بانک انگلستان بود. او که در مدیریت بحران‌های مالی جهانی، از جمله برگزیت کارنامه‌ای درخشان دارد، پس از فعالیت در بخش خصوصی و سازمان ملل، در مارس ۲۰۲۵ رهبری حزب لیبرال را بر عهده گرفت. کارنی با شعار «مقاومت هوشمندانه» در برابر تهدیدات اقتصادی و سیاسی دونالد ترامپ، کمپینی ملی‌گرایانه راه‌اندازی کرد. برنامه‌های او شامل تقویت روابط بین‌المللی، پیگیری دعایو تجاری در سازمان تجارت جهانی، گسترش بازارهای صادراتی جایگزین و بسیج متحدان کانادا برای مقابله با تعرفه‌های آمریکا است. کارنی همچنین بر حفظ استقلال کانادا تأکید دارد.

انتخابات کانادا در ۲۸ آوریل ۲۰۲۵، نقطه عطفی در تاریخ سیاسی این کشور بود. حزب لیبرال به رهبری مارک کارنی با کسب ۱۶۴ کرسی از ۳۴۳ کرسی پارلمان، برای چهارمین دوره متوالی دولت تشکیل داد و محافظه‌کاران به رهبری پیر پولیور با ۱۴۷ کرسی در جایگاه دوم قرار گرفتند. هرچند هنوز مشخص نیست که دولت لیبرال اکثریت مطلق (۱۷۲ کرسی) را به دست خواهد آورد یا بار دیگر دولتی اقلیت تشکیل می‌دهد اما این پیروزی برای کارنی که تنها یک ماه پیش جایگزین جاستین ترودو شد، موفقیتی چشمگیر محسوب می‌شود.

مارک کارنی کیست و چه برنامه‌هایی دارد؟

مارک کارنی، اقتصاددان برجسته با

احساس حقارت تام هاردی در برابر سگ قهرمان پلیس

در اتفاقی که قلب طرفداران هالیوود و حیوان‌دوستان را تسخیر کرد، تام هاردی، ستاره خشن و جذاب فیلم‌های «نوم» و «هکس دیوانه: جاده خشم»، در ملاقاتی غیرمنتظره با یک سگ بازنشسته پلیس به نام «پر» قرار گرفت. این دیدار که برای تبلیغ فیلم جدید هاردی، «ویرانی» (Havoc)، در تیب داده شده بود، به لحظه‌ای دراماتیک و احساسی تبدیل شد که هاردی را در برابر شجاعت واقعی این قهرمان چهارپا خلع سلاح کرد. سخنگوی پلیس ساسکس با طنزی شیرین گفت: «پر فکر می‌کرد قراره برای نقش اصلی فیلم «وعوی ژوراسیک» تست بده!» اما چیزی که این دیدار را به تیترو اول اخبار تبدیل کرد، واکنش هاردی به قصه‌های پر بود. وقتی از هاردی پرسیده شد آیا سگ‌دوست است، او با همان شوخ‌طبعی معروفش جواب داد: «نه، نمی‌تونم تحمل شون کنم!» اما وقتی متن نامه‌ای از زبان «پر» را خواند، فضای استودیو پر از احساس شد. «پر» در این پیام از خدماتش در پلیس گفت: «من تا سال ۲۰۲۰ در پلیس ساسکس خدمت کردم. به پیدا کردن افراد گمشده کمک کردم، از جمله یک زن جوان که قصد خودکشی داشت. در روز تولد ۱۲ سالگیم هم جان یک مرد آسیب‌پذیر رو نجات دادم.» هاردی با چشمانش اشک آلود و صدایی لرزان گفت: «آفرین رفیق!» و وقتی «پر» (از زبان هاردی) از او پرسید پرافتخارترین لحظه بازیگری‌اش چیست، ستاره هالیوود با صداقتی که کمتر از او دیده بودیم، گفت: «کار تو با من زمین تا آسمون فرق داره. من فقط ادا در میارم و حالا حس می‌کنم خیلی حقیرم!»

